

ביטוינו

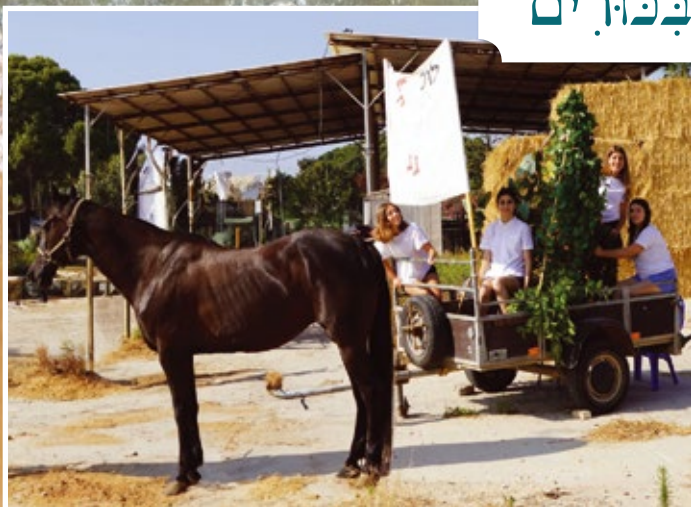

יומן שפיים | גיליון מס' 2440 | יום ו' | 1.8.2025 | ז' אב, ה'תשפ"ה

היום

אז

עגלת תבפורים

היום

אז

חג קציר העמר

מתוך התערוכה
המרגשת של
בנות ובני המצווה
"יחפים בזמן"
עמ' 20

תוכן ביטוייננו

- 4 משולחנו של המזכיר
ליאור עידוד
- 6 משולחנה של מנהלת הקהילה
גילה עינים
- 10 צוות חירום יישובי
איתן מלכה
- 11 מהנעשה במעון הבריאות
אפרת אשל
- 12 חינוך
- 20 "יחפים בזמן" - מסע צילום
מהחולות למדשאות של קבוצת
קוקוס
סמדר נוקד וענבר עדות
- 25 תרבות
עידן ביטרמן
- 30 ענבר גבאי - הג'ודו,
ההקרבה ויושר הלב
זלמה פלג
- 32 בית המלאכה הקהילתי
יובל שפירא
- 34 פינת ההמלצות
נועם זיו
- 36 ברכות
- 37 מפגש קבוצות "חבצלת ו"איתן"
- 38 אירית רגב ז"ל - לזכרה

בפארק המים שפיים נחנכה פינה לזכרה של יונה טל ז"ל במלאות שנה למותה

יונה ניהלה את פארק המים במשך שני העשורים הראשונים לקיומו. תחת ניהולה המקצועי והמסור הפך הפארק לגדול והמוכר ביותר בישראל. תמונה של יונה נתלתה במקום. את הלוט מהתמונה, חשפו ילדיה **תום, חן ולי**.
תום בנה הבכור אמר מלים לזכרה,
מעוז קרמר מנכ"ל הפארק, סיפר על חלקה של יונה בפיתוח וביסוס הפארק. בטקס השתתפו בני המשפחה וחברים שעבדו עם יונה בפארק.

משולחנו של המזכיר ליאור עידוד

חברות וחברי שפיים שלום,

כמיטב המסורת סיכום העשייה שלנו מהגיליון החולף:

מלחמה עם איראן

כחלק מהתקופה המאוד מאתגרת שאנו עוברים וחווים בשנתיים האחרונות, רשמנו פרק חדש בדפי ההיסטוריה שנקרא מלחמה עם איראן. הופתענו באמצע הלילה ובין רגע נכנסנו מחדש לכוננות שיא. הפעלנו ואיישנו את החמ"ל 24/7 העלינו את כל כוחות הכוננות שלנו למצב שיא, נאלצנו להשבית חלק גדול מהמשק כולל את מערכת החינוך.

ניסנו לייצר נהלי שהיה במרחבים המוגנים במהירות האפשרית, הצלחנו להביא ולמקם עוד 7 מיגוניות ברחבי הקיבוץ, התארגנו על נגרר לכיבוי אש וניהלנו את האירועים השונים במסגרת צוות החירום היישובי (צח"י).

אלו היו 12 ימים מאוד מורכבים, מלחיצים, ארוכים ומעייפים.

זמן טוב לתת מילת הערכה חמה מכל הלב **לאיתן מלכה** שמרכז את צח"י שפיים, **לחברי כיתות הכוננות** שתפסו משמרות מבוקר עד לילה ויצאו לסריקות בקיבוץ אחרי כל אזעקה גם באמצע הלילה ולפעמים גם כמה פעמים באותו הלילה. עוד נודה לשלל החברים שתפסו כוננות בחמ"ל והתנדבו במשימות השונות והרבות, ובאמת לכולם אני רוצה להגיד שוב תודה ענקית מכל הלב.

חשוב לי לציין שעבודות הקודש האלו מתבצעות בהתנדבות מלאה ועל זה אני רוצה לברך בשם כל הקהילה את כל הנוגעים בדבר. אשריכם!

חזרה לשגרה

לצערי הרב נושא החזרה לשגרה שהכתיבה המדינה היה קיצוני מידי.

לאחר 12 ימים של חרדה קיומית, התמודדות עם מצב מאוד מלחצי ובעיקר חוסר ודאות, הוחלט בבום לחזור לשגרה מלאה כאילו לא קרה כלום. לטעמי הקיצוניות הזאת פגעה בכולנו, אפשר ממש לחוש באוויר את חוסר הסבלנות, את הפתיל הקצר ואת חוסר השקט שמלווה את כולנו.

נוסוף לכל זה את נושא החטופים שמדיר שינה מעיינינו, את המלחמה שממשיכה לגבות מחירים הכי כבדים שיש, את הסיבוב הפולטי וכמובן את החום הכבד. כל אלה מכניסים את כולנו לסיר לחץ בלתי סביר בעליל.

חשוב לי לצאת במסר מרגיע לכולנו: בואו רגע ננשום, ניקח אוויר, ננסה להרגיע כמה שאפשר, נכבד אחד את השנייה ונדאג לחוסנה של הקהילה שלנו. הכוח שלנו נמצא ביחד שלנו.

עיגון זכויות ודיווח לרשות המיסים

כזכור, באוגוסט 2023 יצאנו במבצע החתמות החברים על הסכמי עיגון הזכויות, ודיווחם לרשות המיסים. עד חודש דצמבר 2023 סיימנו להחתים את כל המשפחות בקיבוץ, והחל מדצמבר 2023 התחלנו לטפל בדירות הירושה ולהחתים גם את היורשים על עיגון הזכויות.

הגענו להסכמות עם פקיד שומה נתניה על ערך נקוב. הקיבוץ ישלם מס שבח בגין כל מגרש לפי הערך המוסכם והחברים שיש להם דירה שניה ישלמו 8% מס רכישה גם כן מהערך המוסכם.

במאי '24 קיבלנו מכתב ממס הכנסה כי ברצונם להוסיף לסכום הנקוב גם את תחשיב דמי העזיבה כי ידוע להם שבקיבוץ המשיך דירות זה למעשה חלף דמי עזיבה של החבר ואם הקיבוץ לא הלך לשלם דמי עזיבה לחברים אז למעשה הקיבוץ "מתעשר" מהליך שיוך הדירות ועל זה יש לשלם מס יותר גבוה.

קיבלנו דאז פרק זמן של 8 חודשים להגיש את ההשגות שלנו בנושא. **עו"ד ליעד סידר ועו"ד חן שחרור** הגישו את הטענות של הקיבוץ. בשבוע שעבר קיבלנו הודעה ממס הכנסה כי הטענות לא התקבלו.

הגישה החדשה של רשות המיסים מאוד תמוהה שכן ככה שייכו כבר מעל 16 שנים כל הקיבוצים ששייכו בלי יוצא מן הכלל. ולראיה, בקיבוץ יקום לפני שנתיים קבעו ברשות המיסים ערך אפילו טיפה יותר נמוך מהערך שאנחנו סיכמנו, כך שגם הטענות שהאדמות בשפיים יקרות מתייגות.

לבסוף החלטנו להקים צוות נרחב, לערב את התנועה הקיבוצית - כי בקרוב זאת תהפוך להיות בעיה רוחבית של כל התנועה. (בשבוע שעבר עוד 2 קיבוצים קיבלו בדיוק אותה דרישה) וכך צירפנו לצוות השיוך גם את **עו"ד מיכי דרורי ונטע מור** מהתנועה, גם **ליאור שמחה** מזכ"ל התנועה לקח חלק במספר ישיבות בנושא. לבסוף הוחלט לגייס את עורכת הדין **מיכל סופר** שהייתה בכירה ברשות המיסים המון שנים וכיום עובדת עם ברית פיקוח ולהגיש ערער משפטי בנושא.

הודעה חשובה: בימים הקרובים תקבלו הודעת ווצאפ למתן ייפוי כוח דיגיטלי למשרדה של עו"ד מיכל סופר לייצג אותנו מול רשות המיסים. שיתוף הפעולה המהיר שלכם חשוב מאוד בלוחות הזמנים הצפופים שקיבלנו.

שייך דירות - הגשת תיק השייך לרמ"י

בשעה טובה תיק השייך מוכן ומושלם כולל תשריט החלוקה לו חיכינו בחודש האחרון.

בשבוע הבא אנו מנגיש את תיק השייך לרמ"י. גם כאן תודה ענקית לצוות שעבד על התיק בשנתיים האחרונות. מילת תודה מיוחדת **לאופק גל** רכז הנדל"ן שלנו שפעל רבות בנושא, עוד תודה מיוחדת **לדגן יראל** שממשיך לתמוך ולעזור בעבודת התיק למרות שסיים את תפקידו בשנה שעברה.

אני רוצה להבהיר כי המחלוקת שלנו מול רשות המיסים לא קשורה להגשת תיק השייך וההתקדמות מול רמ"י להיוון המגרשים.

מלון שפיים - תוכניות לעתיד

כזכור, קצת לפני סיום הקדנציה של המזכירות היוצאת החלטנו להקפיא את העיסוק בעתידו של המלון עד בחירת המזכירות החדשה וכניסת בעלי התפקידים לתמונה.

רן בריליאנט מונה לממלא מקום מנהל המלון במטרה לחזור ולהפעיל את המלון לאחר תקופת אירוח המפונים מכפר עזה ועד שיוחלט על הכיוון. יש לציין כי רן והצוות עושים עבודה טובה והקיץ במלון, נכון לעכשיו נראה טוב ועל זה מגיעה להם מילת הערכה מכולנו.

במקביל לקחתי על עצמי להוביל צוות חשיבה לגיבוש אסטרטגיה למיקסום פעילות המלון.

הצוות בהובלתי יכול את: **דורית סלינגר** (יו"ר הנהלת העסקים), **עודד זמירי** (מנהל עסקי), **אסף גורן** (יו"ר תיירות), **רן בריליאנט**, **מוליק דור**, **שמעון ג'י**, **אלקנה זילברמן**, **שרון כהן ברזיק**, **בן ברורמן** (יועץ תיירות חיצוני), **ג'ימי קרלטון** (יועץ תיירות חיצוני).

מטרת הצוות לנתח 4 חלופות הנמצאות כיום על שולחנו: חלופה אחת של שיפוץ המלון והפעלה עצמית שלנו ועוד 3 חלופות של שיפוץ המלון והכנסת רשת מלונאית כמפעיל/ שותף חיצוני.

הצוות יגבש המלצה של החלופה הטובה והנכונה ביותר עבורנו וימליץ למזכירות ולהנהלת העסקים על החלופה המתאימה ביותר.

לאחר מכן הנושא יובא לדיון ציבורי, משם לאסיפת הקיבוץ ולבסוף להצבעה על אישור החלופה בקלפי.

פרויקטים שנדון

- שיפוץ מרכז אילנות לטובת מעבר המטה מתקדם יפה ואנו נתחיל במעברים אחרי הקיץ.
- פרויקט הנופש והספורט במוסך נמצא בשלב השלמת דרישות המועצה וריכוז כל הצעות המחיר לטובת התחלת ביצוע. בשבוע הבא ניפגש עם תושבי השכונה הסמוכה לטובת תיאום ציפיות, שיקוף החששות ומציאת פתרונות כאלה שלא יפגעו בשגרת החיים של השכנים למתחם.
- פרויקט המועדון לחבר החדש במרכז ראשונים גם עומד להסתיים ואנו מתכננים הרמת כוסית חגיגית לקראת ראש השנה.

חוצה לאחל לכולנו חופשת קיץ מהנה ומוציאה.
חשוב מאוד לנהל ולהטעין את המזכירים מחדש.
שמרו על הבריאות והחיוך.

שלכם, **ליאור עידוד** - מזכיר הקיבוץ

משולחנה של מנהלת הקהילה גילה עינים

מפגש עם מסיימי י"ב, קבוצת צ'ילי

ליאור ואני נפגשנו עם מסיימי יב, ולא, לא צריך היה לשאול אף לא אחד מהם את השאלה הקלאסית בקיבוץ - "של מי את/ה?". הם בלטו, בנוכחותם ובמעורבותם, בפעילות הקהילתית, לאורך כל שנות הנעורים בחינוך החברתי. שמענו מהם על עצמם ועל השלב הבא בחייהם. וזו הברכה בה בירכתי אותם במפגש:

התמקמתם לי בלב. אתם קבוצה איכותית, ערכית ומעורבת. בלטתם לאורך כל הדרך, לא רק בנוכחות, אלא גם בעשייה, ברוח ההתנדבות ובנכונות לפעול למען הכלל. הייתם שותפים אמיתיים לפעילות הקהילתית. התרוממתם מעל השגרה, בתקופת נעורים שעוצבה בתוככי מציאות מורכבת: מגפת הקורונה, אסון השבעה באוקטובר והמלחמה בעזה, המלחמה מול אירן והמציאות העגומה שעדיין מוטלת על כולנו. בתוך כל אלה - שמרתם על רוח ערכית, על מעורבות אמיתית, על נוכחות פעילה ורגישה. הראיתם לקהילה מהי מנהיגות צעירה, אנושית ואחראית, עם מצפן פנימי ואכפתיות, המבטאים את החוסן המוסרי והחברתי שבכם. אתם דור שלא רק רואה - אלא גם בוחר לפעול.

בקרוב, תצאו לדרככם האישית, מרביתכם לשנת שירות האחרים לשירות בצה"ל. כולכם לדרך שיש בה שליחות. שליחות של תיקון, של הובלה. שמרו על הרוח הזאת ועל היכולת לראות את האחר ולפעול למען מטרה גדולה מכם. צאו לדרך זו בבטחה, בלב פתוח ובראש מורם.

בספטמבר הקרוב תצטרפו כחברים וחברות בקיבוץ - כבר לא רק כצעירים שגדלו כאן, אלא כחלק משמעותי מהקהילה הבוגרת. שייכות אמיתית. קהילת שפיים גאה בכם, בדרככם ובהיותכם חלק מדור העתיד שלנו, התקווה. תודה על מי שאתם, על הדרך שעשיתם ועל הערכים שביטאתם במעשיכם.

חברות וחברי שפיים,

חום יולי כבר כאן, כבוד ולח. לצד השמש היוקדת גם המציאות הסובבת לא מרנינה: המלחמה בעזה נמשכת, עוד ועוד חיילים נהרגים ונפצעים, החטופים המעונים - עדיין בשבי החמאס, והממשלה ממשיכה בפירוק הרקמה העדינה עליה מושתתת הדמוקרטיה הישראלית, באופן מופקר חסר בושה וחמלה. בתוך כל זה - אנחנו ממשיכים יחד, להחזיק את היומיום, לקיים עוגנים של יציבות, פרופורציה ושפיות ולפעול ביוזמות קהילתיות, אלו הפשוטות ואלו הדורשות יותר, מתוך סולידריות ותקווה עיקשת להיטיב את העתיד.

מנהלת בריאות, סיעוד ורווחה - מור חיל בירנבוים

המזכירות קיבלה את המלצת צוות האיתור, שראה במור מועמדת ראוייה ונכונה, ובחרה בה לתפקיד. על אף שהיא אינה מגיעה מרקע מקצועי ישיר בתחום הבריאות, היא מביאה עמה ניסיון משמעותי בתפקידי ניהול מגוונים: מנהלת תפעול, מנהלת רווחה ותקשורת פנים-ארגונית, מנהלת קשרי לקוחות ופיתוח עסקי, וגם כמנהלת פרויקט אכלוס הקרווילים לתושבי כפר עזה בשפיים. מהאבחון המקצועי שעברה ומשיחות עם מנהלותיה בעבר - מור הפגינה ראייה מערכתית, יכולת הובלה והנעת עובדים - תשתית מצוינת לתפקידים בתחומי הבריאות והקהילה. בנוסף, מור מגיעה עם מוטיבציה גבוהה, הבנה בין-אישית ורצון להוביל שינויים מתוך כבוד למסורת הקיימת בשפיים, הערכה לצוות הבריאות ותחושת שייכות אמיתית לקהילת שפיים.

מור ואפרת החלו בחפיפה מסודרת שתימשך עד סוף אוגוסט ובאופן רשמי תכנס לתפקידה ב-1/9/2025. במעגלי החיים והעשייה הקהילתית תקופת החפיפה שוזרת יחד סוף והתחלה: הלב עדיין פועם בקצב המוכר של אפרת ומתחיל להתכווץ ללחן החדש של מור. בהצלחה לשתייהן בהעברת האחריות המשלבת בין הידע המקצועי ללב האנושי, זה המרגיש את פעימות החיים שמאחורי כל נוהל ופרוצדורה.

יזכי שגוי וגביית תשלומי ביטוח סיעוד מושלם כללית

זכור, במסגרת הרפורמה שביצענו ב-3/2025 בתחום הסיעוד - ביטלנו, לחברים בגילאי 72-18, את ביטוח הסיעוד של קופת חולים כללית. החודש קיבלנו, סוף סוף, מענה מקופ"ח כי חלק משמעותי מהתשלומים שנגבו מחשבון הקיבוץ לחודשים 1-2/2025 ואמורים היו לחזור לחשבון הקיבוץ - הועברו, בזיכוי ישיר, לכרטיסי האשראי/חשבונות הבנק של החברים. בימים הקרובים ישלח לכל בית אב, הרלוונטי לנושא, מכתב, עם הסבר מפורט על התשלומים בהם זוכה בטעות ולכן ייגבו ממנו בחודש הבא.

ועדת חיילים

מאחר וחשוב לנו שהצעירים (247 חברים חדשים) יהיו שותפים לידיעת והבנת הנושא ומורכבויותו, החלטנו שאת המפגש הבא עם הצוות, בהשתתפות ליאור, נייחד לסקירת הנושא בהיבטיו השונים:

- דירות זמניות - מצב קיים של דירות שאינן לשיוך ודירות מיועדות לשיוך והצפי, לשנים הקרובות, של מצאי הדירות, אחרי גריעת הדירות לשיוך.
- אפשרויות ויכולות הקיבוץ, בשנים הקרובות, להגדלה מדורגת, של דירות לצעירים עם המעבר של משרדי המטה ומשרדים מושכרים לבית אילנות;
- דירות (קרווילות) במתחם הבית של תמר.
- תוספת מגורי קבע לשיוך - במסגרת תיקון 5 לתמ"א 35, ישנה אפשרות לבניית 100 יח' דיור קבע. ליאור יסקור עובדות משמעותיות וצפי לדיונים בצוות "קפיצה דמוגרפית", לגיבוש הצעה.
- אחרי הפגישה עם הצוות נתאם מפגש לכל צעירים כדי להציג זאת גם בפניהם בתקווה שנמסד דפוס מפגשים פורה לשיתופם ומעורבותם.

פנייה לנעלי נלנים

לאחרונה התרבו התלונות על חברים המטיילים עם כלביהם **ללא רצועה וללא רסן**, או לקשירת כלבים, **ללא רסן**, בכניסה למתחמים ציבוריים. ביתר שאת, במתחם מתקני הספורט שליד חדר האוכל, בו ילדי המועדונים נאספים ומבלים בשעות ארוחת צהריים.

אמירת הבעלים שהכלב לא מסוכן ולא נושך לא מקנה ביטחון שכן התנהגות הכלב, גם אם נראית רגועה, עלולה להשתנות וזה מסכן את בטחון הנמצאים במקום ומפריע לרווחת הזולת.

התחשבות באחר היא ערך המבנה את הדדיות היחסים בין אנשי הקהילה ומסייעת ביצירת סביבה תומכת ומכבדת. בבקשה, התחשבותכם והקפדתכם.

"בוקר של זהב" לחברות וחברים בפנייה

לקראת פתיחת שנת הלימודים, אתם מוזמנים לקחת חלק בתרומה משמעותית, חינוכית ובטוחה ולהתנדב **למשמרות הזהב**, החל מ-1/9/2025.

ההתנדבות כוללת עזרה בהכוונת תנועת הרכבים לחניונים מוסדרים: בשער 5 - הכניסה למועצה ובשער 9 - הכניסה לבית ספר התיכון, בין השעות **07:30-09:00** (כל יום 4 מתנדבים, 2 בכל שער).

אתם תחליטו כמה פעמים בשבוע אתם רוצים ויכולים להתנדב. אנו נדאג לכם לכיסא נוח ושמשייה ובסיום המשמרת - תפנקו בארוחת בוקר עשירה במלון שפיים.

זו הזדמנות להרגיש חלק מהעשייה החינוכית, לפגוש פנים מחייכות בכל בוקר ולפתוח את היום בתחושת שליחות, חום וקהליות. מוזמנים לפנות אלי, להרשמה.

חברי הועדה: **איציק פרג'ון** - יו"ר, **גלית רפאל-שפירא**, **עינת אדדי**, **לימור ניר**, **נופר זילברמן** ו**לילך מלכה**. בפגישה החודשית סיכמנו את יעדינו למחצית השנה שנותרה, כולל מימוש יתרת התקציב:

- חוג שבועי לילדי המשרתים במילואים, בהדרכתה של **עירית בסיס**, בסטודיו החינוך החברתי - התעכב בגלל המלחמה עם אירן, וכעת נערכים להפעלתו במתחם הזמני.
- מפגשים למשפחות/הורים/בני ובנות זוג המתמודדים עם שירות ממושך של בן/בת משפחה, ומפגשי הכנה להורים לקראת גיוס הבן/הבת לשירות סדיר - במסגרת המועצה ובסבסודה (השתתפות עצמית של 600 ₪ לכל ששת המפגשים), ניתן לקיים בקבוצות/יחידים, בהנחייתה של **חרמונה פרלמוטר**. פרטים נוספים - ניתן לקבל אצל **איציק פרג'ון**.

- מתן שי למתגייסים ולמשתחררים משירות סדיר - תו זהב של 300 ₪.

- אירוח קבוצתי למשתחררים משירות סדיר - הזמנה למפגש וארוחת ערב בפאב, למשתחררים בשנה נתונה.

- העמדת הפאב כמקום מפגש (בלבד), לחברים במילואים לאירוח הצוות מהשירות (התרעננות, סיום סבב) עד 4 פעמים בשנה, לחברים שונים.

חשוב לי, לפגוש להיכרות אישית, כל חבר/ה לקראת הגיוס לצה"ל ועם השחרור משירות סדיר. עם חלקם כבר נפגשתי. נהניתי לשמוע מהם על חוויית שנת השירות והאופן בו הם מדברים על תרומתה לאישיותם, על השירות בצה"ל בתקופה קשה ומורכבת. מרתק להיווכח בהתגבשות זהותם העצמאית בדרכם לחרוש את תלם חייהם. עלמים ועלמות מרחיבי לב ומשמחים לכשעצמם ובהיותם חלק מקהילת שפיים.

צוות צעירים

התקיימה פגישה נעימה עם צוות צעירים (אורי גלעדי, אורי לוי, איתי שליין, יהלי מוריה, מאי ניישול, נהר עינים, ספיר אלחנני, עמית זילברמן, רואי זילברמן, רז בסון ושי בן ידידיה).

בפגישה שוחחנו על הדרכים למעורבות והשתתפות הצעירים באירועי הקהילה ובתהליכי קבלת החלטות המשפיעות על חייהם בהווה ובעתיד. סיכמנו על פגישות קבועות של הצוות איתי, אחת לחודש; מפגשים ייעודיים לצעירים, יחד עם **ליאור**, להצגה והסברים מקדימים טרם העלאת הנושאים הציבוריים לדיון והחלטת אסיפה/קלפי; מימוש יתרת תקציב שנתי ליוזמות חברתיות ותרבותיות במפגשים מגבשים ומהנים שיזמו בעצמם; וכמובן - איך יוצרים ודאות במציאות לא ודאית, כשמצוקת הדיור, הזמני והקבוע היא המחולל המרכזי בקושי לתכנן, באופן מושכל, את עתידם.

מזל טוב לרחל שפירא,
במלאת שמונים להולדתה

לרחל, שחסד ואמת נפגשו בשיריך
ושלום ונחמה נשקו בם, שירים שנכנסו ללבבות
והפכו להיות ניגון של חיים - פרטיים, אישיים,
קהילתיים ולאומיים - לכל מה שכואב, למה
שפורח, למה שחולף ולמה שנשאר לעד.
תבורכי בבריאות טובה, שמחה, שלוה פנימית
ורוח רעננה שתישא אותך אל שירות חדשות.

חלק בעולם

רחל שפירא
לח: קובי אשרת

כְּשֶׁאֶפְקַח אֶת הָעֵינַיִם
וְאֶגְבִּיהָ אֶת רִאשִׁי,
אֲזַי אֶפְתַּח חֲלוֹן אוֹ שְׁנַיִם
אֶל הָרוּחַ הַחֲפָשִׁית.

זֶה מִכֵּיךְ, אֲתָה יוֹדֵעַ,
הַפְּחָדִים הַחֲשׂוֹת
וּבְפֶצֶעַ זֶה נוֹגֵעַ
וְחוֹשֵׁף אֶת הַחֲלָשׁוֹת.

כְּשֶׁאֶפְקַח אֶת הָעֵינַיִם
וְאֶבִּיעַ בְּקוֹלִי
מָה שֶׁיֵּשׁ וּמָה שֶׁאֵין לִי
וְיָכוֹל לִהְיוֹת שְׁלִי.

וְצִרִיךְ כָּחוֹת וְשָׁקֵט
וְגַם לֹא מַעַט דְּמִיוֹן,
שְׁעֵת רָצוֹן וְיָד מוֹשָׁטֶת
לְעֶמֶד בְּנִסְיוֹן.

חֵלֶק בְּעוֹלָם
חֵלֶק בְּחֵלֶק,
הַמַּסֵּעַ עוֹד לֹא הִשְׁלַם
וְהַדֶּרֶךְ מְטֻלָּטֵל.

כְּשֶׁאֶפְקַח אֶת הָעֵינַיִם
כְּדִי לִשְׁאֹל וּכְדִי לִשְׁקַל,
יִצְמָחוּ גַם לִי כְּנָפַיִם
וְחוֹמָה אַחַת תִּפֹּל.

אֲנָשִׁים צְמָאִים לְקֶשֶׁר
אֲנָשִׁים זְקוּקִים לְגִשָּׁר.
עַל הַגֶּשֶׁר הַנָּטוּי
יֵשׁ תִּקְוָה וְיֵשׁ סְכּוּי.

כְּשֶׁאֶפְקַח אֶת הָעֵינַיִם
גַּם אֲתָה תִּרְאֶה אוֹתִי,
וְהָאֹרֶךְ אֲשֶׁר בֵּינֵינוּ
יִהְיֶה נִחְלָתִי.

ישראל צופים ז"ל

בלכתו כבחייו - יחיד ומיוחד. שתיים עשרה שנים ישראל
עבד בשפיים, מתוכן, שמונה שנים בצוות ההתחדשות,
בהן זכיתי לעבוד איתו באינטנסיביות. ישראל הוביל את
תהליך שינוי אורחות חיינו ושימש דוגמה אישית למנהיגות
המשלבת בין כישרון ויכולת מקצועית להבנת נפש האדם.
בחודשי ההתמודדות עם חולי גופו, היו לנו שיחות ארוכות,
מעניינות ומרגשות. בדרכו המיוחדת, כשבחר לחתום את
חיינו בשוויון - אפשר לי להיפרד ממנו ולהספידו עוד בחייו:

ישראל,

בלב מלא תודה אני נפרדת ממך. היית לי מורה
משמעותי, מקצועית וערכית, עת הובלת את תהליך
ההתחדשות בשפיים. ממך למדתי שאי אפשר
באמת להוביל תהליך קהילתי בלי ללכת בו בנתיבים
שלובים, כי מבט על - חשוב ככל שיהיה - איננו שלם
בלי ראיית האדם, בלי הבנת השלכות התהליכים
הגדולים על עולמו של הפרט. עבדת איתנו בנאמנות
וביסודיות, בדרך מאורגנת, שקופה וערכית. תמיד
מתוך אהבה למקצוע, לאדם, לקהילה ולחברה.

בהובלת התהליך ידעת לפלס דרך גם כשנראה היה
שאין מוצא, ולחלץ ממצבי מצוקה או מחלוקת, עתים
רק במילה נכונה ובחיוך עם קורטוב של הומור משובח,
עתים תוך שהפלות במלאכת המשא ומתן בין
קבוצות ואינטרסים שונים בקהילה. האמנות והוכחת
שתמיד אפשר לגשר - אם קודם כל מקשיבים. היית
לנו איש של שלום, של הקשבה, של פשרות שמביאות
קירבה, לא ויתור.

גם עכשיו, בהתמודדותך עם חולי גופך, בחרת ללכת
בדרכך - בבהירות וביושרה עמוקה. מתוך תהליך
רוחני, נדיר ביופיו, אתה ניצב מול סופך באומץ לא
יאמן, באהבה, עם כנות פנימית ובהשלמה כולית.
תודה לך על הדרך, על מה שלימדת, על מה שזרעת
ועל מה שנותר. תשכון בשלום, חבר אהוב ויקר.

הטקס ומסע הלוויה בקיבוצו הרדוף, התקיימו בכבוד ובכאב
ועוד מהדהדים בנימי הנפש.

גילה עינם, מנהלת קהילה

לדורון צופים חברנו,
משתתפים באבלך הכבד על מות אחיך
ישראל צופים ז"ל
בית שפיים

הסיפור זה הדגל

בתמונה אילה ברטל בתם של שמוליק ואורה וינטרוב בהפגנה בטורנטו קנדה בה השתתפו כ-30,000 מפגינים למען ישראל

מספרת אורה אמא של אילה:
ההורים שלנו אירלה ודוד לוי החליטו לתפור
דגל ישראל אחד לכל אחד מאיתנו האחים/יות:
זהבה, יוסי, מיכל, ואורה.

הדגל תפור מבד של סדין לבן
והפסים ומגן דוד מבד של בגדי עבודה.

כל אחד מאיתנו קיבל דגל כזה,
וזה שבתמונה הגיע עד טורונטו

כלה מילים לזכרו של ישראל צופים צ"ל

מוזר.

כל כך מוזר לכתוב עליך, ישראל, בשפת עבר.

הרי מהיום שבו הכרתי אותך ועד לסיפורים ששמעתי
מדורון וחנה על הדרך בה בחרת לסיים את חיך,
אתה כל כך נוכח.

נוכח בחיך הקבוע על פניך, בידע הבלתי נגמר,
באכפתיות ובאנושיות שלך.

מהרגע בו הצלחנו לשכנע אותך, גילה ואני, לעבוד
איתנו על תהליכי השינוי, לא היית רק יועץ. היית
שותף מלא לדרך, חבר ללבטים, כתף להישען עליה
ברגעים קשים ואדם לפרוק אתו את המתח הרב
שהצטבר לאורך תהליך השינוי שהובלנו יחד בשפיים.

ישראל, הייתי גאה בעבודה המשותפת שלנו וכאבתי
את חוסר היכולת שלנו להמשיך יחד עד סופה.

לאחר השנים האינטנסיביות האלו נפגשו דרכינו לא
מעט פעמים ותמיד דאגת לשאול מה נשמע בשפיים,
להתריע ממה אתה מודאג ולהשוויץ בתהליך שהובלת
איתנו.

קיוויתי שסוף סוף תצא לפנסיה עליה הכרזת עוד
לפני ששוכנעת לעבוד עימנו, אבל כנראה שזה לא
ממש אפשרי לאדם רב פעלים ומוכשר כפי שהיית.

ישראל, קשה לדמיין את התקופה שעברת עם
משפחתך עם היוודע לכם מצבך. אני סומכת עליך
שהמשיכת בדרכך המחייבת והחזקה.

אצלי תמיד תיזכר כאדם חכם, אנושי וחזק.

בהערכה רבה,

מרב

היה כיף
אדיר!

להעביר
איתכם
את החיים האלה.

איתן מלכה יו"ר צח"י

צח"י וניהול הישוב במבצע עם כלביא

ביוזמתה והובלתה של מנהלת הקהילה נערכנו להפעלה של חיבור בין מתנדבים למבוגרים תחת המיזם "שעה ביום". אנו מודים על היענות רבה של חברות/חברים ונעורים מגיל 14. קיבלנו תגובות מרגשות משני הצדדים (המתנדבים והנעורים).

מערכת החינוך שלנו תחת המגבלות הנוקשות נערכו לפעילות הפגתית שלצערנו לא מומשו בשל החמרה במצב מחד ולשמחתנו בפעם השנייה לא מומשו בשל סיום המבצע מנגד וחזרה לשגרה מלאה.

כחלק מהמדיניות שלי ליוזמה וקידום המוכנות גם תוך כדי המלחמה (מיצוי הזדמנויות המאפשרות התגברות על חסמי בירוקרטיה בימים כתיקונם) הצלחנו להקדים הצטיידות **בעוד 7 מינוט** (ממ"דים ציבוריים) שפוזרו לפי הצרכים. בעזרתם המסורה של אנשי המחשוב, האחזקה והחשמלייה הוסדרו במינימום הקיימות חשמל וראוטר שאפשרו לשפר את הנוחות שבשהייה (ממושכת לעיתים) ולשמור על חיבור לעולם החיצון וקבלת התראות והודעות.

מבצע עם כלביא חלף ונדמה כהיסטוריה רחוקה, לבקשת ביטוינו כותב בקצרה על ניהול חיי הקהילה והיערכות לאירועי חירום מהזווית של יו"ר צח"י.

ראשית חשוב להדגיש ולציין שהמוכנות שלנו כצוות לניהול הישוב בחירום גבוהה והיא תולדה של פעילות ענפה בשגרה ומאמץ של רבים וטובים, בעלי תפקידים ומתנדבים בקהילה.

חלק מההכנה הייתה הכנת חמ"ל וחדר הפעלה לצח"י במקלט ראשוני. תהליכי הבנייה הסתיימו לפני זמן לא רב והמלחמה הייתה הזמנות טובה לבחון את הפונקציונליות של המקום. אני סבור שהמקום מהווה פתרון ראוי הן לחמ"ל והן לעבודת צח"י באופן נאות ובטוח.

צח"י עוסק הן בהיבטי מוכנות ביטחונית אבל גם בסוגיות רכות ורגישות הקשורות במתן שירותים לחברי/ות והתושבים על מנת לאפשר אורח חיים קרוב ככל הניתן לימים שבשגרה.

הצוות נפגש בעתות חירום פעמיים ביום, בוחן את תמונת המצב, הוראות פיקוד העורף, הנחיות המועצה ורשויות הבטחון השונות. לזה מצרפים את הצרכים/קשיים/פערים שמוצפים בתחומים השונים (רפואי, אוכלוסיות מתקשות, מזון וכו'...) ומקבלים החלטות אופרטיביות למימוש.

חלק מרכזי מהעשייה של הצוות במבצע הנוכחי עסקה בהיערכות לתרחישי קיצון ועל כן בתחילתה עסקנו בשיפור וטיוב המוכנות של מערכות לוגיסטיות, ענפי השירותים והיערכות להסלמה שעלולה להשפיע עלינו.

דאגנו להשלמת חוסר במכלי הסולר לגנרטורים, הגדלנו את המלאי בצוורי הגז, הכנו חלופות לאספקה סדירה של מים ועקבנו אחר המלאי במרכז שבתחילת המלחמה התרוקן בשל החשש שהיה לציבור מהבאות.

מדיניות משרד הבריאות בעתות חירום היא לאגד משאבים ולפתוח מרפאות אזוריות מדיניות זאת הקשתה עלינו מאד בתחילת המלחמה על פתיחת המרפאה שלנו, אחרי מאמצים של צוות המרפאה קיבלנו אישור והמרפאה שבה לשירות קרוב ככל האפשר לימי השגרה.

במקביל עסקנו חברי הצוות ובעלי תפקידים הרלוונטיים במתן פתרונות לכל דורש ולכל צורך, הן בצד ההגנתי והמיגון למתקשים והן בצד הרפואי והליווי המנטלי. כמובן שהליווי נעשה במקצועיות ובדיסקרטיות מלאה.

שמרנו על קשר רציף עם אוכלוסיות הדורשות קשב בעזרתם המקצועית והנעימה של אנשי המרפאה וצוות מתנדבים.

מנהלת מעון הבריאות אפרת אשל

שלום לכולם,

שר"פ

שר"פ וכללית און ליין נותנים מענה כאשר צריך התיעצות עם אחות, רופא, מרשם או הפנייה, כולל שבתות וחגים. הפנייה למיון ולמר"מ, אפשר לקבל מהם.

יש אפשרויות רבות לקבל הפניות. אין החזר מהבריאות על תשלום למיון ולמר"מ. או על הזמנת אמבולנס באופן עצמאי. **מספר הטלפון של השר"פ: 073-2341234**

אנא, רישמו את המספר בטלפון שלכם. בשעת לחץ לא זוכרים מה לעשות.

חופשים במערכת הבריאות

שימו לב לשינויים בעבודת המרפאה ומרפאת השיניים - בתקופה זו של השנה רבים יוצאים לחופשים וכך גם חברי צוות הבריאות. אנחנו דואגים לפרסם בקהילת את השינויים בשעות הפתיחה.

תזכורת בנושא הגשת קבלות:

בבקשה להגיש קבלות על זיכויים שונים בתחילת כל חודש עבור החודש שהסתיים. קבלות על תרופות כרוניות פעם בשלושה חודשים.

מרפאת שיניים

דר' רועי סיימון - סיים לעבוד בשפיים ויצא לשנה בחו"ל. תודה רבה לרועי על השנים בהן עבד בשפיים, מקווים מאוד שיחזור אלינו בסוף השנה הזו.

מחליפה אותו **דר' קים גפני** - גם היא רופאת שיניים לילדים. בהצלחה לשניהם בדרכם החדשה!

החלפת מנהלת הבריאות

מור חיל בירנבוים מחליפה אותי בניהול הבריאות בשפיים. בימים אלו התחלנו חפיפה ונסיים אותה בסוף אוגוסט.

ברוכה הבאה לצוות מערך הבריאות ובהצלחה למור!

בריאות וכלום. ובתקווה שהמחלמה תגמר
בהקדם וכלום יחלף הביתה בשלום.

אפרת

השהייה הארוכה והחשש מהיפגעות גרמו לרבים לרדת למקלטים ולמיגוניות, אין ספק שההתנהגות אחראית מבורכת ואנו מעודדים אותה בכל פה. יחד עם זאת זה גם גרר לעיתים ויכוחים ואי הסכמות בין החברים, כבר במהלך המלחמה פרסמנו ותלינו קובץ הנחיות להתנהגות ערכית וחברית עם מסר מרכזי לערבות והרעות ההדדית הנדרשת מכולנו.

במהלך ימי המלחמה מיקדנו חשיבה ותרגול של הצוות בהיערכות לפינוי של הקיבוץ עקב נזק משמעותי/ הנחיה מגורם שלטוני. עשינו סימולציה בעזרת יועץ חיצוני מאבן איתנה שבמהלכה כל צוות התמקד בתחום אחריותו והכין את הנקודות והדגשים למימוש בתחומו והמשכו היה בחיבור ובסנכרון של הפעילות לכדי עבודה מסונכרנת ומנוהלת בצורה אחודה.

בימים אלה אנו מסיימים את כתיבת הפקודה שתהיה בסיס להפעלה בעת הצורך.

את צוותי הכוננות שלנו הן בהיבט הבטחון והן לחילוף והצלה, פגשנו כבר לפנות בוקר בערב המלחמה לתדריך וחלוקת הכוננות. שמרנו על שגרה מבצעית של תדריכים וכוננות והיינו במוכנות גבוהה.

זה המקום לציין שבסיום כל אזעקה בקיבוץ יוצאים חברי הכוננות לסריקות של מקומות המיגון והמקלטים על מנת לוודא שאין אירוע חריג ונפגעים מאירועים נלווים.

במהלך המלחמה לאחר מאמצים רבים הצטיידנו גם בעגלת כיבוי שאותה קיבלנו מהמועצה והיא חלק מהאמצעים שסייעו לנו להתמודד עם באופן עצמאי עם מענה ראשוני גם לשריפות ואירוע אש.

אני מבקש להודות ולהעריך מאד את הפעילות והתרומה של כל חברי כיתת הכוננות על תרומתם לביטחון השוטף.

צח"י מורכב מחברי הקהילה ברובם (בעלי תפקידים ומתנדבים), חלקם נכנסו לאחרונה לתפקידים והמלחמה הנוכחית (למרות הכנה מוקדמת שלהם כחלק מהכניסה לתפקיד) הייתה "טבילת אש" והתמודדות אמיתית לראשונה. אני רוצה לציין את תרומתם והשתלבותם בצורה נעימה במארג קיים.

הצוות צובד בשיתוף פעולה שבאמצעות
היין מצליחים להשיג הישגים ולצבא בצורה
יעילה וצל כך הצרכי ותודתי

איתן מלכה

מנהל החינוך סחר עינים

יוני-יולי במערכת החינוך

ההסכם. שמענו את טענותיהם, הקמנו צוות ויצרנו מסמך הבנות בנוסח חדש. ההסכמים והמסמך כבר נשלחו לכולם. בתחילת אוגוסט נעביר את המסמכים לחתימה דיגיטלית ונבקש למלאם עד לתאריך 30.8.

לקראת סיום השנה

למרות העומסים הגדולים במהלך השנה, החוסרים והתחלפות רבה של אנשי צוות, צוותי החינוך הכינו תכנית גדושה בפעילויות רבות לחופש גדול. מנהלי המערכות יפרטו על כך בסיכומיהם. אני מנצל את ההזדמנות כאן להודות לצוותי המדריכים, למטפלות ולגננות שלנות - **אנו מעריכים מאוד את עבודתכם**. השנה הנוכחית הייתה מאתגרת מאוד, התמודדנו עם שינויים רבים, עם חוסר יציבות של כוח האדם, עם חוסר ביטחון ברמה הלאומית והאישית ועם לחצים וקשיים גם במישור הפרטי. בתוך הכאוס הגדול שעבר על כולנו, אנשי החינוך היו כאן, נוכחים תמיד עבור הילדים של כולנו. אין זה מובן מאליו במציאות שלנו. השחיקה השנה הייתה גדולה והצוותים זקוקים לכל מחמאה שהרוויחו ביושר. **אז שוב, תודה ענקית מכל הלב!**

קייטנת איל"ן

אי אפשר בלי כמה מילים על הפלא הזה שנקרא קייטנת איל"ן. בני ובנות הנעורים שלנו נוכחים בהמוניהם (זו הפעילות הגדולה ביותר שלנו מבחינת נוכחות הנוער) ומחזיקים שבוע עמוס וקשה במיוחד.

השנה, הקושי היה משמעותי במיוחד. מעט מאוד חברי קהילה התנדבו לעזור (תודה למתמידים בהתנדבותם שנה אחר שנה!) ובמקביל, מספר רב של בני נוער מהשכבות הבוגרות שהו בחו"ל בטיולים שנדחו בשל המלחמה עם אירן או פשוט נקבעו על תאריכי הקייטנה. למרות זאת, רובם המוחלט של בני ובנות הנעורים מוותרים על זמן בעבודה, בים ובבילויים, לשבוע של נתינה ותעצומות נפש. מראה בני ובנות הנעורים שלנו עוסקים בטיפול, סיעוד, הענקת חום ואהבה לאלו הזקוקים לכך יותר מכל - מחמם ומרחיב את הלב.

לקייטנה השנה הגיעו 15 ילדים וילדות, בוגרים ובוגרות (מגיל 9 עד 24), בדרגות נכות שונות. עשרה מתוכם מתניידים בכיסאות גלגלים והשאר מתניידים עצמאית בעזרת ציוד תומך. יהודים ומוסלמים, דתיים וחילוניים, מכל קצות הקשת החברתית שבמדינה שלנו. כולם זכו ליחס חם ואוהב.

הקיץ הגיע ואיתו החופש הגדול לו ציפו הילדים כל כך. הצוותים עבדו בכדי לבנות תוכניות מספיק גמישות למקרה של שינויים נדרשים. בגיל הרך תוגברו הגנים במספר חוגים בכדי להעשיר את התוכנית החינוכית של הקיץ.

אירוע הוקרה לצוותי החינוך ומשפחותיהם

במהלך חודש יוני קיימנו אירוע הוקרה לצוותי החינוך ומשפחותיהם בפארק המים. הפקנו סרטון תודה בעזרת ההורים והילדים, הגשנו ארוחת ערב מפנקת ובילינו יחד ערב נעים בפארק המים. תודה רבה **למעוז קרמר** שהתגמש בלי סוף עבורנו, להורים שעזרו בהפקת הסרטונים ו**ליערה** שהפיקה את האירוע כולו, שהיה מושקע ומהנה. זהו חלק מתוכנית השימור החדשה שיצרנו, בעזרת יערה, ואנו מקווים שבעזרת תכנית השימור נצליח לשפר את המענה לצוותי החינוך שלנו.

מחסור בכוח אדם בחינוך

לקראת השנה הבאה אנו מתקשים מאוד בהשלמת גיוס הצוותים. יש מחסור אדיר בכוח אדם בכל הארץ. מלאי הדירות שלנו מצומצם מאוד וכבר התמלא. כעת, אנו נדרשים לגייס אנשי חינוך מהאזור ומהקיבוץ. מצער אותי מאוד שדווקא הגיוס מתוך שפיים הפך קשה עד בלתי אפשרי, כשפניותינו לחברים נענות בשלילה והם אינם מעוניינים לעבוד בתוך הקהילה. משבר כוח האדם מהווה איום אמיתי על המשך קיומה של מערכת החינוך שלנו. **ללא התגייסות חברי שפיים, עם ידע, היכרות וניסיון בתחומי החינוך או הטיפול - לא נוכל להמשיך ולקיים את מערכת החינוך כפי שראוי שנקיימה**. אם אתם חברים או בני זוג של חברים, מתחום החינוך או הטיפול ובמקרה עדיין לא פנינו אליכם - אנא פנו אלינו והצטרפו לאתגר החשוב ביותר של הקהילה שלנו - מערכת החינוך החברתי.

בהתאם למצבינו הנוכחי פרסום צוותי החינוך לשנה הבאה ידחה ליום האחרון של המערכת (17.8), ייתכן שלא נצליח להשלים את כל הצוותים עד פתיחת השנה.

הסכמים ומסמך הבנות לשנת תשפ"ו

השנה כבר עשינו צעד ראשון ושלחנו הסכם לכל ההורים. רוב מוחלט מההורים מילא את ההסכמים וחתם עליהם. יחד עם זאת, מספר הורים פנה אלינו בביקורת על האופן בו נוסח

סיכום שנת הלימודים תשפ"ה בבית ספר "ויצמן"

שנת הלימודים תשפ"ה הגיעה לסיומה בדרך קצת שונה מזו שתכננו. בשיא ההכנות למפגשי הסיום, הסיכומים וההתרגשות – מצאנו את עצמנו מתכנסים לימים של למידה מרחוק. בתוך אי הודאות, חיפשנו יציבות ומצאנו אותה בחיי היום-יום של בית הספר. הצלחנו לקיים שגרה מיטיבה, שהעניקה לילדים תחושת ביטחון, רצף ומשמעות. שגרה שיצרה מסגרת ברורה ומחזקת – עבורם, עבור הצוות, ועבור הקהילה כולה.

את השנה פתחנו עם מנהלת חדשה, **רויטל אקב**, רויטל הגיעה אלינו לאחר שניהלה בית ספר בתל אביב. כניסתה לתפקיד אצלנו התנהלה באופן מוצלח, כבר בקיץ נערכה חפיפה עם **אדי**, המנהל בשנתיים האחרונות, שיצא לנהל את אגף החינוך באבן יהודה. רויטל פתחה את השנה בלמידה והיכרות עם הצוות והילדים. במהלך השנה ביקרנו יחד בכל המערכות בקיבוצים ובמושבים על מנת להכירם ולהבין מאיפה מגיעים הילדים.

בשנה זו המשכנו יחד להטמיע בבית הספר את ערכי השייכות האחריות, ההקשבה אחד לשני וכבוד הדדי בין כל באי הקהילה. את הערכים הטמענו דרך למידה פדגוגית משמעותית בכיתות, למידה של מעגלי שייכות, המתמקדת בכל שכבה בנושא אחר ויחד מהווה למידה ספירלית מכיתה א' ועד כיתה ו'.

בנוסף, עבדנו רבות על תוכניות חברתיות, רגשיות שאנו מנהלים ומיישמים בבית הספר. באוקטובר הכנו את "שביל התקווה" – כל שכבות הגיל עסקו בנושא של תקווה ואופטימיות ויחד יצרנו את השביל וציור השמש בכניסה לבית הספר. בחנוכה התכנסנו כל הקהילה למפגש של שיר, ריקוד ואופטימיות. על אף ולמרות המצב בארץ יצאנו לטיולים וחזקנו את השייכות למדינה.

בהמשך השנה היינו שותפים למאבק על מעמד המורה ועל ההכרה בחינוך כיסוד חיוני בחוסנה של החברה הישראלית. תמיכת ההורים במהלך זה הייתה תזכורת מרגשת לכוחה של קהילה מאוחדת שפועלת מתוך אכפתיות וערבות הדדית.

שמחנו לסיים את השנה פנים אל פנים. הפרידה מבוגרי ובוגרות מחזור ע"ב בערב מסיבת הסיום, מספר ימים לאחר החזרה לשגרה, הייתה שיקוף של החוסן, האופטימיות העצומה, הנחישות, האומץ והאהבה הרבה של צוות ביה"ס, ההורים והילדים והילדות שלנו.

השתדלנו לאורך כל השנה להוות עוגן, בטחון ורוגע עבור הילדים וההורים במציאות חיינו המורכבת והלא פשוטה.

אסיים בהרכת חופשה נעימה לכולם
ובתפילה להשבת צל החטופים הבית
ואשרת חיילינו בריאים ושלמים.

לימור ניר, סגנית מנהלת ומחכנת כיתה ג'
בית ספר ויצמן

אני כבר לא זוכר כמה קייטנות כאלו עברתי בחיי, ובכל זאת, זה האירוע המרגש ביותר בשנה, כל פעם מחדש. בני הנוער שלנו מדהימים ואיכותיים, ברמה אחרת מכל מה שאנחנו מכירים. **לכם בני ובנות הנועורים שלנו – אני גאה בכם עד הירח ובחזרה. תודה רבה.**

נמה מילים לכולנו, חברי הקהילה

תהיה יצירה,

השנתיים האחרונות הביאו את כולנו לקצה. "מזג האוויר" הציבורי קשה ומעמיס על כולנו.

בכל זאת, בואו לא ניתן לסערה המשתוללת בחוץ לחלחל בין הסדקים ולחדור לקהילה שלנו. אף אחד במערכת החינוך לא נמצא פה כדי חלילה להרע לילדים. כולנו כאן מתוך אהבה למקצוע, לילדים ומתוך אמונה שאנו עושים את הטוב ביותר עבורם.

העבודה בחינוך אינה מתגמלת בשכר כך שה"דלק" שמחזיק את כולנו הוא האהבה לילדים, פירות העבודה הקשה בדמות הבוגרים (המדהימים והמדהימות, אפרופו קייטנות איל"ן) שיוצאים מהמערכת שלנו והתקשורת איתכם, ההורים וחברי הקהילה.

בשנה האחרונה, יותר מתמיד, השיח הפך אלים, מאיים, מתלונן ואגרסיבי. אפשר לא להסכים, אפשר להתווכח, אפשר לנהל שיח בכל נושא, קשה ככל שיהיה, אבל אי אפשר להפוך את השיח הציבורי למתלהם ומאיים.

המצוקה מובנת, כך גם המתח שכולנו חיים אותו, ולמרות זאת, בואו ננסה לשמור על פיסת גן העדן הקטנה שלנו טוב יותר מהאופן בו מתנהלת המדינה שלנו.

בתקווה לימים שקטים ואוהבים יותר,
לשובם של כל החטופים
ולסיומה של האלמנה.

סהר

סיום הלימודים בבי"ס חוף השרון

שנת הלימודים הסתיימה בסימן המלחמה עם איראן. הלמידה במהלך השבוע האחרון וחלוקת התעודות נעשו דרך הזום. עצוב לסיים כך את השנה ועצוב עוד יותר לחשוב שבשנים האחרונות הלמידה מרחוק כמעט והפכה לשגרה שניה.

יחד עם זאת, שמחנו מאוד שלמרות הכל התאפשר לנו לקיים את ערב סיום י"ב המסורתי ולהיפרד מתלמידי מחזור מ"ו בצורה מכבדת ומרגשת.

הערב התקיים כמיטב המסורת והתחיל עם טקסי פרידה כיתתיים ואינטימיים יותר בהשתתפות ההורים ומחנך/כת הכיתה ולאחר מכן, התקיים המופע השכבתי שבמהלכו הציגו התלמידים את הדרך שעברו במהלך שנות התיכון באמצעות סיפור הילדים האהוב: הקוסם מארץ עוץ.

במחזור מ"ו למדו 24 תלמידים משפיים.

נאמל הצלחה גדולה לבוגרים
בדרכם החדשה.

מתן סקר

צילמה: גילה עינים

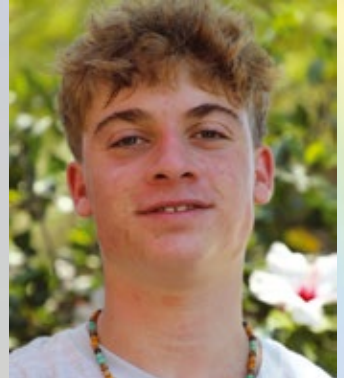
נדב יקר
גיוס לצה"ל

עידן פאז
ש.ש. נעודים עין גדי

עמרי בינדומן
ש.ש. עמותת לשובע, ערד

רותם עין דור
ש.ש. שיקום קיבוץ ברעם

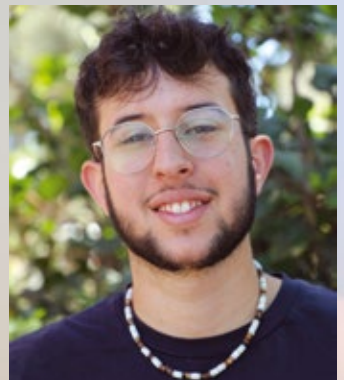
נועם גוט
ש.ש. כפר הנוער ויצו, נהלל

ניד אדדי
ש.ש. ניידים במדבר, בוסתן הגליל

איתמר דור
ש.ש. כפר רפאל, באר שבע

רותם שגב (אדסוף קדם)
ש.ש. תנועת תרבות, טבריה

אדם ניני
גיוס לצה"ל

מעיר דוש
ש.ש. הוסטל אופק, בוסתן הגליל

אורי סימון
ש.ש., העוגן הקהילתי, באר שבע

שחר עין דור
ש.ש. עושים שכונה

אלמוג לוינסקי
גיוס לצה"ל, יחידת יהלום

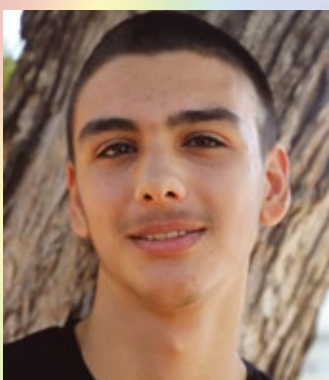
אמיר בסיס
ש.ש., שיקום קיבוץ ברעם

טליה יקר
גיוס לצה"ל

יהלי הרמן
מכינה קדם צבאית, "גל", בנטווק

יואב גולן
שיקום קיבוץ ברעם

יובל הופמן
ש.ש. כלביית שילובים, פרדס חנה

מאיה איפרגן
ש.ש. בית השאנטי, ליד שדה בוקר

מיכל כהן
ש.ש. פנימיית אהבה, כפר ביאליק

אורי ניני
ש.ש. נוער בסיכון (מ.א. מגידו)
וצרכים מיוחדים (בית אורי), עין השופט

מיקה בסון
גיוס לצה"ל, קונדיטורית

נועה שפירא
גיוס לצה"ל, מדריכה
בחיל הגנת הגבולות

יובל וולקומיסקי
ש.ש. השומר החדש, קדש ברנע

"בקיץ יש
אבטיחים ומלונים
וענבים וים,
ברכת שחיה
בגדים קצרים
הרבה גלידה..."
חיה שנהב

מנהלת הגיל הרך תמר הרפז

לסכם שנת פעילות בגיל הרך זו משימה כמעט בלתי אפשרית. השנה שאינה נגמרת מלאה ועמוסה בעשייה יומיומית - קבלה בבוקר, ארוחה, טיול, פעילות בחצר, סדנת יצירה, שוב ארוחה, תיבות, סיפור, מנוחת צהרים, שוב ארוחה ולבסוף - הביתה. ולמחרת, אותו סיפור שוב ושוב מהתחלה... כאשר כל אחת ואחת מהפעילויות אמורה לצייד את הילד בחוויות והתנסויות משמעותיות איתן יצא כצידה לדרך, בחייו הבוגרים.

זוהי הדרך שבה אנו מאמינים שילדים לומדים ומתפתחים.

אז תודה רבה לזוות הפגנות, המטפלות,
כל צוות ההנהלה וכל מי שלוקח חלק בהפעלה
היומיומית של המערכת - יש לי הערכה רבה אליכם.

אני יודעת כמה מלאכתכם קשה, מאתגרת,
חשובה והכרחית להצלחת המערכת.

ולכם ההורים תודה על האמון ושיתוף הפעולה שאפשרו
לעבור שנה זו. למשפחות שפרדות השנה מהגיל הרך -
נאמתם לנו, זכרו אותנו ובהצלחה בהמשך.

לכל הבוגרים שלנו, השנה 32 ילדים:

♥ אביה גוט לוריא ♥ אדר סקר ♥ אופיר נייסל
♥ אוריה ברודץ' ♥ אליי לנצר ♥ אמיליה רונטל
ארי מלחי בצר ♥ בר פרץ ♥ גוני דבוש
♥ גיא נור ♥ גיל קרר ♥ גפן עידוד ♥ דריה בסיס
♥ דרור עטר ♥ דר שיר ♥ הללי קיסוס
♥ יהונתן סימון ♥ יולי הורוביץ ♥ לביא אלנקבץ
♥ ליה דטניס ♥ לני ברק ♥ נועם לב ♥ נורי נוסבאום
♥ ניה בינשטוק ♥ נרי קרר ♥ סופי שולץ
♥ עומר פלוסר ♥ עפרי ברכי ♥ קרני גולן
♥ רותם אלון ♥ ריף שנהב ♥ שיר תדור-יראל
בסוף הקיץ כבר תישאו על גבכם את תיקי בית הספר -
קחו איתכם בתיק החדש חוץ מאחברות, גם את
כל מה שקיבלתם והתאמתם עליו כל השנים יום יום בגן.
שיהיה לכם בהצלחה, אלהבים אתכם
ומאמינים שתיהנו גם בבית הספר.

ילדים וילדות החמודים והחמודות שנשארים איתנו
בגיל הרך או מצטרפים, תהנו מהחופשה ומאמן האיכות
המשפחתי. שתחזרו עם הרבה חוויות ושתהיה התחלה
והסתכלות מהירה ונעימה!

בברכת קיץ רגוע ואוהב...

תמר

חודשי הקיץ החמים הגיעו וסדר היום בגנים מעט משתנה. אנחנו יוצאים לטיולים מוקדם בבוקר, לאחר החזרה לגן וארוחת הבוקר הילדים בגילאים ובגנים השונים עסוקים בהרבה פעילויות מרעננות: שולחנות וגיגיות מים, צבעי ידיים, והפעלות שונות.

הקיץ זו תקופה מאתגרת במערכת חלק מהגנות יוצאות לחופש, הצוותים כבר עייפים מהשנה החולפת, וגם הילדים מרגישים את השינויים באוויר ואת החופש הגדול של האחים אבל הם עדיין בשגרה. לכן אנחנו משתדלים לשמור לילדים על שגרת עשייה מוכרת ומבורכת ובמקביל גם עסוקים בחשיבה על תהליכי פרידה, מפגשי סיום, שיחות סיכום שנה וכמובן הסתכלות קדימה ובניית הקבוצות והצוותים לקראת שנה הבאה.

במהלך החודש נפגשנו לפגישת סיכום עם נציגי צוות ההורים, **סרה, גילי** - יו"ר מנהלת חינוך וליאור - מזכיר הקיבוץ נכחו במפגש. במהלכו סיכמנו את התהליך שהתחיל השנה, וחשבנו על נקודות לשימור ושיפור לקראת שנה הבאה. לדוגמה הבנו שיש צורך למסד את המפגשים, לקבוע מראש ראשי פרקים בהם נעסוק ותאריכים ידועים, כמו כן בתחילת השנה המערכת תוציא הסבר ונפתח את האופציה בכל גן להתנדב ולהיבחר להיות חלק מצוות ההורים, ועוד...

קיבלנו אישור סופי ממשדד החינוך לפתיחת גן נוסף - גן רימון, שנה הבאה הוא יהיה גן מקביל לגן נרקיס. בנוסף ייפתח גן לתקשורת, לראשונה במועצה שיהיה צמוד לרימון - ובאחריות המועצה.

שמחה לבשר שכל הגנות של המערכת נשארות וכן הרבה מהצוותים, עדיין עסוקים בחיפוש וגיוס עוד מטפלות על מנת לסגור את מצבת הצוותים.

רגע לפני שאנו מתחילים להיפרד מהשנה שעברה, אני רוצה לנצל את הבמה לסיכום, לברכה ולאמירת תודה.

מנהל החינוך א' ו' ירון גוט לוריא

"הקיץ הגיע -
השמש מחייכת,
החופש באוויר,
והלב נפתח
להרפתקאות חדשות"

נאחל לכל העוזבים הצלחה בדרכם ולכל המצטרפים הצלחה, הנאה והתמדה!

הפנינג סיום הלימודים

הרגע לו חיכינו הגיע! סיום הלימודים ותחילת החופש! השנה חגגנו את יום הלימודים האחרון בבריכה ביקום, חילקנו חולצות חופש, אכלנו ארוחת צהרים חגיגית ונהנינו בבריכה.

הפנינג פתיחת החופש

את היום הראשון של החופש פתחנו בהפנינג מתנפחים רטוב במיוחד. ההפנינג המסורתי שלנו במועדונים, הילדים התרוצצו, שיחקו, נרטבו ובעיקר נהנו.

יום הפוך - יום לילה לילה יום

השנה החלטנו להחזיר עטרה ליושנה ולציין את היום ההפוך כמו פעם: רחצה לילית, ארוחה לילית בחדר האוכל, יציאה לבאולינג באמצע הלילה והמון ביחד עם הילדים.

היה לילה משגע, הילדים נהנו, צברו חוויות ונפתח להם התיאבון לקראת קיץ משוגע. אני רוצה להגיד תודה לשני אנשים שעזרו לנו להגשים את החלומות.

תודה למעוז קרמר מנהל פארק המים שזרם איתנו עם כל השיגעונות ועזר לנו לעשות את הערב הזה למוצלח כל כך. ותודה לטניה כהן מנהלת חדר האוכל, שעזרה ופתחה לנו את חדר האוכל לארוחה לילית מפנקת.

אני מאחל לכולנו ימים טובים!

ירון גוט לוריא

הננות לחופש

חודש יוני במועדונים הוא חודש של התארגנות לקראת החופש הגדול - מסכמים את השנה, נפרדים מהשגרה ומתכוננים לקיץ מלא בכיף. הצוות השקיע מחשבה רבה בתכנון הפעילויות והתאמתן לקבוצה, כדי שהחופש יהיה: מהנה, לימודי וחוויתי.

ימי המלחמה בחינוך

לצערנו לקראת סיום חודש יולי, פרצה מלחמת 12 הימים עם איראן ואילצה אותנו להיערך מחדש לחופש, כל מועדון שקד והכין תכנית ב' וניסינו לחשוב איך אנחנו מעבירים חופש תחת אש המלחמה.

בזמן המלחמה ערכנו מפגשי התרעננות לילדים בממ"דים של הגנים, יצרנו קשר טלפוני עם הילדים והוריהם וניסינו לעזור למי שהיה צריך.

לשמחתנו המלחמה נגמרה כמו שהתחילה, ביום אחד חזרנו לפעילות מלאה, חזרנו לתוכניות החופש המקוריות והתחלנו את החופש.

שינויים בצוות

אנחנו עוברים שנה מורכבת מאוד שמאופיינת בחוסר יציבות ותחלופה מאוד גבוהה של מדריכים. לצערנו השינויים לא נגמרים וגם החודש נפרדנו מחמישה מדריכים.

יוני קלר מוביל דואון ג'-ד', עזב אותנו בסוף חודש יוני. יוני היה מתוכנן לעזוב בתאריך זה ועל מנת להשלים את חסרונו של יוני אני הצטרפתי לצוות הדואון.

בנוסף, במועדון ג'-ד', **נבו סימון** מהקיבוץ ביקש לעזוב לקראת טיסה מתוכננת לחו"ל. **מור אפרים** שעבדה איתנו במשרה חלקית במועדון א' והייתה מאוד משמעותית.

עידו מדריך מועדון ב' ביקש לעזוב לאחר סיום המילואים שלו שהיו מאוד מטלטלים עבורו. **חן** מדריכת א' שהחליטה לעזוב בסוף יולי בשל אי התאמה למקום.

לשמחתנו הצלחנו לגייס את **לילך מלכה** שתכנס למועדון א' ותוביל את דואון א'-ב', נאחל ללילך בהצלחה והשתלבות מהירה במערכת.

תוך כדי חיפושים של מדריכים לשנה הבאה הצלחנו לגייס מדריכים שישלימו את החוסרים. **אוריין זגורי** מרחובות, בן 27 מדריך חדש במועדון ב'.

ניצן ברדוגו, בת 21 מדריכה חדשה במועדון ג'-ד'. ובתחילת אוגוסט תצטרף מדריכה חדשה למועדון א'.

מנהל החינוך בנעורים חן פרג'ון

פתיחת החופש הגדול

תהליך ארוך של הכנה להדרכה והובלה. התנסויות רבות ומגוונות שחוו בימי פעילות התנועה אצלנו. הקורס הזה הינו נקודת השיא בשנה שעברו. הם חולקו לקבוצות ועברו 9 ימים מפרכים ומאתגרים. שינה בשטח, (כמעט) בלי טלפונים, פעולות תוכן לאורך כל הימים, אתגרים פיזיים וכמובן החום שמלווה את כולנו - אבל שם לא היה מזגן.

בסיום הקורס הם הושבעו והפכו באופן רשמי למדריכים. כולנו מחכים כבר לראות אותם בשנת ההדרכה הקרובה.

קייטנות איל"ן - הלב של הקיץ

השבוע הכי מופלא, הכי מרגש, הכי משמעותי - וגם הכי מאתגר - הגיע שוב. חמישה ימים שבהם בני ובנות הנוער שלנו עושים בחירה לא מובנת מאליה: להקדיש את כל זמנם, מרצם ולבם למען האחר.

השנה אירחנו 15 חניכים וחניכות מקסימים מאיל"ן, בגילאים 9 עד 24, 9 מהם בכיסאות גלגלים, כל אחד ואחת עולם ומלואו. מהשכמה בבוקר ועד שנרדמו בלילה - הנעורים היו שם. מסורים, רגישים, סבלניים.

הקייטנה השנה לוותה באיזודאות. המצב הביטחוני, אילוצי כוח אדם, חופשות שהצטלבו בדיוק עם התאריכים - לרגעים היה נדמה שלא תצא לפועל.

אבל אז - כמו תמיד - הנוער שלנו הראה ממה הוא עשוי. כשהמציאות מקשה, הם מגיבים בגיוס כפול, בנכונות מרגשת, בעשייה מהלב. הם לא רק הגיעו - הם הובילו.

בשבוע הזה אנחנו מביטים בהם ונפעמים. מהבחירה. מהנתינה. מהאיכויות. לוותר על חופש, על שינה, על נוחות - בשביל מישהו אחר. בשביל החיוך שלו. בשביל שיהיה לו רגע של שמחה.

זה שבוע שמראה לנו לאן אנחנו יכולים לשאוף כחברה. וזה קורה - בזכותם.

רוצה להודות לכל המתנדבים מהקהילה שעזרו לנו: **איריס נחושתן, אורלי אשל, איילת בן ידידה, שירי גלברזון, ענבר עדות, יעל ליבמן, עירית בסיס, אפרת ואיציק מוריה, עמרי חורש, גיא גוט, רועי חידו, רואי זילברמן, גליה מור, ענבר גבאי, יערי דור, יאיר הופמן, יונתן גולדשמיט, יפעת פוטש** וכל צוות החינוך שהיה לעזרה עבורנו לכל דבר. תודה רבה!

בברכה, חן

מופע שנת המצווה - קבוצת קוקוס

אחד מרגעי השיא של שנת המצווה בכיתה ז' הוא ללא ספק המופע המסכם - תחנת סיום חגיגת לתהליך עמוק, חווייתי ומשמעותי שהכיתה עוברת לאורך חודשים שלמים. שלושה חודשי עבודה אינטנסיביים, של חזרות, ניסיונות, כתיבה, הפקה, תיאום, וגם לא מעט אתגרים - הגיעו לרגע הגדול.

ואז, דווקא כשכבר היינו על קו הסיום - הגיעה הדחייה. אבל בני ובנות הכיתה לא ויתרו. להפך. מהרגע שנקבע תאריך חדש, הם הפשילו שרולים, חזרו עם אנרגיות מחודשות, נכנסו למוד עשייה - ויחד, מתוך נחישות, רצון ועבודת צוות - הרימו את המופע **"הכוכב הבא של חוף השרון"** בגאווה עצומה.

כשהאורות נדלקו והמסך נדלק - הכל פשוט התחבר. כל קטע, כל צעד, כל מילה. מקטעי המשחק, הריקודים, התפאורה ועד החיבור בין הילדים - נבנתה חוויה מרגשת, מלאת הומור, עומק וביטוי אישי וקבוצתי. מופע שהיה הרבה יותר מהצגה. הצלחנות לראות מי הם ומה הם מסוגלים להיות. וכמובן של הדרך שעשו יחד.

קבוצת קוקוס - עשיתם את זה בגדול. ואנחנו הכי גאים בכם!

רוצים להודות לכל מי שתרם ועזר לנו להרים את ערב השיא של שנת המצווה: צוות ההורים המסור, **יעל ליבמן** - על הגיוס המהיר והעבודה המקצועית, **עמית בר קמה, יפעת פוטש** וכל צוות אולם התרבות, **גילה עינים, עידן ביטרמן**, צוות הארכיון - **תמר שגיא ומוליק דור**, חיה אקסלרוד.

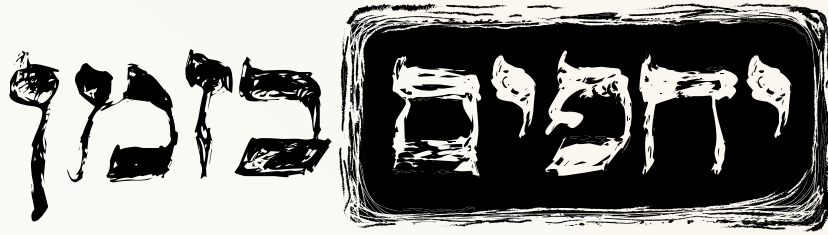
קורס מד"צים ט' - תנועת מחנות העולים

גם השנה יצאו נערי ונערות כיתה ט' לקורס מד"צים של תנועת מחנות העולים ביער יתיר. במהלך השנה עבורו חניכי ט',

ילדי שפיים
עם ילדי
קייטנות איל"ן

מסע צילום מהחולות למדשאות של קבוצת קוקוס משפיים

סמדר נוקד וענבר עדות

כשהיא לבשה את שמלת הילדות כמו של אמה, כשהוא חבש לראשונה קסקט כמו סבו, כשהיא שקלה ביצים כמו סבה בלול, ותהתה מדוע, כשהוא אחז מכונת תפירה ישנה כמו של סבו החייט, כשהיא קשרה מטפחת על ראשה כמו סבתה בפרדס, כשהם ביחד כקבוצה שחזרו רגע של מנוחה בכרם וצלחו את אתגר הפירמידה בבית הארבעה, הם הפיחו חיים חדשים בצילום הישן. התערוכה עוררה והתרגשות רבה ושיח בשבילים, מצד הקהילה, בעיקר בקרב בני הדור השלישי.

במקביל לארכיון, שהצית את האש בלבבות, נוצרה תנועה שהתרחבה במעגלים השונים שכללה חיפוש תמונות בבתים, עזרה מההורים, סבים וסבתות, בירור על שנת התמונה, מי היה בתמונה ומה האירוע משוחחים, נזכרים, מעלים חיוך, דמעה או סיפור. נוצרה תנועה של עזרה, זהות, חזרה אחורה בזמן. תהליך שהפך להיות מרגש, ומפתיע, מתוך ההשתוקקות לגשת יחד אל העבר יחד, ולשלוף זכרונות משפחתיים. **בתוך כל זה נרקם שיח חי ומבעבע:** שיח של זיכרון, של משמעות, של חיבור בזמן.

מלאכת השחזורים: **צועדים בעקבות המייסדים יחפים בזמן**

לאחר בחירת התמונות, החלה מלאכת השחזורים - תהליך שהפך במהרה להרפתקה סוחפת ומלאה משמעות. אם בהתחלה נדרש עידוד, מהר מאוד חלק גדול מהילדים "נדבק בחיידק": הם הגיעו עצמאית, נלהבים, מצוידים באביזרים, מלאי סקרנות. **הם לא רק הצטלמו מחדש, אלא חיו את הרגע - עצרו, חקרו, התבוננו והפכו לחוליה חיה בשרשרת הזמן של הקיבוץ.**

השחזור לא היה רק טכני, אלא תהליך של חקירה

בתום טיול שורשים זה, נוצרה השאיפה לייצר כאן בשפיים את אותה חוויה בלתי נשכחת של מסע בזמן, והניחוחות שהרכיבו אותה - זיכרון, דמיון, קרבה, שייכות, געגוע, הנצחה - ולהביא אותה לידי ביטוי ביצירת תערוכת שנת המצווה של ילדי קבוצת קוקוס.

הרעיון הוא שהתערוכה תיצור מעבר לסיכום ויזואלי, מעגל אנרגטי בין-דורי סביב תהליך פעולת השחזור, ותהווה שיא רגשי וקהילתי - ילדים, הורים, סבים, צוותים, של מסע ההתבגרות וההתקרבות לשורשים שהם עברו יחד.

מפגש הארכיון ובחירת תמונה

התהליך התחיל בביקור בארכיון, שם נפגשו הנערים והנערות שלנו עם **מוליק דור ותמר שגיא**, שסיפרו להם סיפורים מרתקים על ראשית הקיבוץ. המפגש עימם היה ממגנט ומלא רגש, הם הכירו חלק גדול מהילדים **דרך שמות הסבים והסבתות שלהם**, ועזרו להם לבחור תמונות בארכיון. זו הייתה חוויה בפני עצמה עבורם - לגלות שיש כזה מקום מלא באוצרות והיסטוריה (אחד הילדים רשם בשאלונים ששלחנו לילדים שהוא חושב שזה המקום הכי חשוב בקיבוץ).

במהלך שנת המצווה, יצאו ילדי קבוצת קוקוס (בני ובנות המצווה שנת 2025) למסע אישי וקבוצתי של חקירה, שורשים והתחזקות זהותם. הם עברו בין תחנות של חיבור, הקשבה ויצירה - דרך סיפורי עבר ומשימות שהנכיחו את הקשר בין הדורות.

כחלק מהתהליך הזה, נולדה גם המשימה שהפכה לאחד מרגעי השיא של השנה: תערוכה חיה בה חקרו הילדים את ההיסטוריה האישית והקהילתית שלהם דרך תמונות ישנות, ושיחזרו אותן מנקודת מבטם של היום.

הכול התחיל מתמונה אחת. תמונת סבה של ענבר עדות, שצולמה לפני כמעט 90 שנה על מדרגות כיכר העיר בעיר פיאטרה ניאמץ שבסלובקיה. התמונה צולמה בשנות ה-30 המאוחרות, קצת לפני כניסת הגרמנים לרומניה, **בזמן שכאן בשפיים הקימו האבות המייסדים שלנו את הקיבוץ.** רמז לחיבור בין ציוני הגולה, לבין חלוצי הארץ. שחזור תמונה זו הצית את הרעיון המופלא למסע בזמן, מתוך התובנה של החוויה יקרת הערך, שמתרחשת בקרבם של אנשים, בזמן שהם משתתפים באופן אקטיבי בתיעוד הזכרון.

נליה דאבוש

דני הושע

לוטם פרי

מאיה שורין

נעמה גולדברג

תמר ווינטרוב

מיכל שאשא

אדוה קינסקי

אורי פרח

ניא פרח

אמה מישר

יהונתן חידון

מיסון טוביה

אשרי גולד

מעיר ערזת

אורי ביסמן

איתמר גולן

תמרי גולדברג

יונתן לב

מור מנדל

תמר הדר

מאיה הדר

עופרי נאור

שירה שניב

בל עינס

שי פרייך

איה מדבוייב

זוהר מדבוייב

דניאל טל

אלון קרמר

קבוצת קוקוס

מעגל הכוח

בחירה: קבוצת קוקוס.

משלבות ידיים, כפות הרגליים נוגעות באדמה. גדלו יחד – אלה בבית הילדים ואלה בבית ההורים. אותה תנועה, אותה אחווה, אותה תחושת שייכות – רק השנים חלפו. מעגל של זיכרונות, מעגל של תקוות.

הפירמידה בבית הארבעה

בחירה: קבוצת קוקוס. בפירמידות האנושיות הייתה עוצמה, מסורת, חגיגות וטקסיות – הן הדגישו את כוח הקבוצה, אך גם את הייחוד של כל פרט בתוכה. אברהם ארצי ז"ל, הוביל את מפגני הפירמידות בגאווה, והציב לנערים ולנערות היחפים אתגרים מסוג אחר. הן הוצגו בימי חג ובמסיבות סיום, מול בית הארבעה, ששימש אז כמרכז התרבות של הקיבוץ. לשחזר את הרגע הזה – זה לחבר בין אז להיום, בין גוף לזיכרון, ובין מסורת לתנועה חדשה.

שפיים. כל צילום מחדש הפך למעשה של אהבה.

הם הביטו על העבר בעיניים עכשוויות – ועל ההווה בעיניים שרואות את רצף הזמן. מגרש המשחקים הישן – אותו מגרש ממש, רק שהחול הפך לדשא סינתטי, והטיל הוחלף במתקן טיפוס. השבילים – אותם שבילים, רק הקצב השתנה, ונוספו שבילים חדשים.

בתוך ההזדהות – נולד גם מרחק. התצלום החדש אינו זהה לישן: האור שונה, ההבעה מעט אחרת, האופנה השתנתה וחזרה, הנוף השתנה – וגם הדמויות עצמן אחרות אבל דומות.

מקורית של סבתא **אילת**, או אבא **שימי**, שאינם כבר איתנו, או מציאת מכונת תפירה זזה לזו שבתמונה. כל פריט הפך לאוצר שמגשר בין הדורות.

דרך התהליך, הילדים למדו על ההיסטוריה המקומית, אך גם ראו את עצמם כחלק ממנה. הם גילו איך אותם מקומות השתנו – מגרש המשחקים שינה את פניו, שבילים חדשים נוספו – אך תחושת הקהילה נותרה חיה.

וכך, לאט ובהתרגשות, נרקמה לה **תערוכה חיה ונושמת**, שבה כל תמונה היא סיפור וכל שחזור הוא מחווה לאנשים, למקומות, ולרגעים שבנו את

והזדהות – עם הדמויות, המקומות, הפרטים הקטנים של חיי היום-יום בשפיים של אז. הם הצטלמו באותם שבילים, יכלו לדמיין רגעים מהעבר ואת האווירה, וחוו את תחושת ההשתייכות ממקום חדש. אתגרים כמו "הקפיצה של סבא ג'וני" או "הפירמידה בבית הארבעה" דרשו שיתוף פעולה, יצירתיות, אתגר, סבלנות, והולידו גאווה גדולה, במיוחד כששוחזרו תמונות של סבים מייסדים שלא הכירו – אך הדמיון והקשר ניכרו בעין.

לצד החוויה הקבוצתית, נולדו רגעים אישיים מרגשים: מציאת חולצה

רקוד השבולים

בחירה: בל עינם.

"בתמונה מופיעה סבתא שלי - רקפת, שריקוד הוא חלק בלתי נפרד ממנה, מהוריה, מאימי וממני. סבתא שלי היתה רקדנית וכוריאוגרפית, והעלתה מופעים רבים בקיבוץ. כמו סבתי, גם אני אוהבת מאוד לרקוד, להופיע על במה ולהכין ריקודים לאירועים וחגים בקיבוץ."

הקפיצה של סבא ג'וני

בחירה: יונתן לב.

"בחרתי לשחזר את התמונה של סבא ג'וני כי רציתי לבדוק - האם גם אנחנו מסוגלים לקפוץ כמו פעם? האם הגוף שלנו יעמוד באתגר כמו שלהם? זו קפיצה בזמן, וגם קפיצה של קשר בין-דורי."

זו

סבתא

זהו הקטע שהוקרא בפתיחת התערוכה אודות בחירת השם "יחפים בזמן":

על שבילי הקיבוץ של פעם, ממש כמו היום, מתרוצצים ילדים יחפים - ילדים חלוציים של שמש ישראלית, עם ניצוץ בעיניים.

הם רצים בין חולות הזהב של שפיים של אז, אל השדות המוריקים, בין הצריפים ובתי הילדים. הילדים שלנו הפליגו בדמיונם אל ילדי המייסדים ההם וצעדו יחפים כמותם - מחברים עבר והווה בצעדים של חופש.

כי ילדות יחפה בקיבוץ, אז והיום, היא רגליים שמחוברות לאדמה, לשורשיות, לאוטנטיות. ללכת יחף זה לחוש כל גרגיר חול, כל אבן, כל מדשאה - מרקם חי של זיכרונות ושל חיים.

אין דבר שמשחרר יותר מהתחושה של אדמה חמה מתחת לרגליים ורוח קלילה של הרפתקה בלב.

המשימה הזו אפשרה לילדי הקבוצה להבין מקרוב מהי השתייכות, מהם שורשים, ומהי המשכיות בין-דורית. להרגיש, אולי בפעם הראשונה, את משמעות החיים בתוך קהילה.

ומה שקרה אחר כך

עם כניסת המבקרים לחלל, הורגשה אנרגיה של זיכרון, געגוע ונוסטלגיה. דמעה ירדה פה ושם, כשפוסטר פשוט של שחזור - השוואה בין אז והיום - הפך לפתע לחרוץ בזמן. הוא סחף אנשים לתוך העבר, ויצר מימד אנרגטי מרגש בעוצמתו.

מפגש עם מועדון יום א'

התערוכה עוררה והתרגשות רבה ושיח בשבילים, מצד הקהילה, בעיקר בקרב בני הדור השלישי. כמה ימים לאחר תום התערוכה, בעקבות תגובות אלו, התקיים שיח במועדון יום א' בין צוות התערוכה לבין בני ובנות הדור השלישי בקיבוץ. במהלך המפגש, שותפו חוויות ותובנות מהתהליך, והודגש הקשר הבין-דורי שגרם דרכו.

בסיום המפגש העלה **מוליק דור** נדבך נוסף – תמונת סבה של ענבר, שעומד על המדרגות עיירה בגלות, ערב פלישת הגרמנים לרומניה, זמן שחלוצי הארץ בשפיים מכינים את הקרקע לעולים החדשים, זהו שיקוף מצמרר לתמונה הרחבה של הסיפור הציוני כולו.

תודות

לצוות הארכיון: **תמר שגיא ומוליק דור** שפגשו את הילדים, סיפרו להם חלקים בסיפור של שפיים, סייעו להם לאתר תמונות ולזהות דמויות מתוכן. תודה מיוחדת גם ל**חיה אקסלרוד ויפעת גולן** על הסיוע, הנכונות והעזרה באיסוף המידע | תודה ל**חן פרג'ון** וצוות הנעורים על הארגון, התיאום והנעת התהליך מול הילדים | תודות ל**עידן ביטרמן**, מנהל תרבות שפיים, על הסיוע בהפקה | תודה ל**תמר חידו** על הסיוע בסידור והעמדת החלל | תודה ל**שמעון עטר** על הבאת הטרקטור הכי נוסטלגי שאפשר היה למצוא | תודה ל**יפעת פוטש, רן בריליאנט וצוות המלון** | צילומים היום: **גילה עינים, סמדר נוקד, ענבר עדות ועידן מלחי** (תצ"א) | הפקה: **חן ניישול** | תוכן: **סמדר נוקד** | עיצוב התערוכה: **ענבר עדות** | תודה לכל מי שסייע לנו בפרוייקט זה ובמיוחד **לבני ובנות המצווה** שהתגייסו ונסחפו יחד איתנו, הורי קבוצת קוקוס, בחוויה הנפלאה והמשמעותית הזו.

ענבר וסמדר

מנהל התרבות עידן ביטרמן

חג השבועות

נוקד, כוכבה קרמר, לאה רבה, סמדר עדות, ציפי מלחי, רבקה גולן ושרה הראל | תודה למור ליפשיץ שוטן ולאמא שלה ציפי ליפשיץ על ריקוד המנשאים, תודה לרקדנים ולקטנטנים: בן בראל, מאוריסיו גלוקסמן, אלעד ליואי, יהלי צופים, נרי שוטן, יעל ווינברג, רועי גולדשטיין, ליאן פוטש פיקל, חן פרג'ון ושני פולצ'ק | תודה לאליה גוט על ריקוד הנעורים, לרקדנים והרקדניות: יסמין חידו, שחר ורותם עין דור, אורי סימון, אלמוג לווינסקי, ליה ניר, נעם גוט, אלה מור, נועה שפירא, אמיר בסיס, מעיין רוש, מאיה איפרגן, ניר אדדי, אלמה ארז ויובל וולקומירסקי | תודה לאדווה דדון שבחרה להעלות לסטורי שלה את ריקוד הנעורים | תודה לשיבי שגייסה את כל עינים ומעיין עדות לעבוד עם כיתות א-ב על הריקוד הנהדר שלהם | תודה לבני בום וילדי כיתות ו על הפרחת היונים | תודה לאביב סימונוב על סידור הבאלות של החציר | תודה לעמרי מזרחי על כל העזרה בהכנות | תודה לגילה עינים על התמונות | תודה לצוות החליקס שדואג שיהיה לנו שמח.

הצגת ילדים "למה הדג בנה"

מיד אחרי שבועות אירחנו את תיאטרון הקרון בהצגת ילדים "למה הדג בנה" בחדר האוכל, תודה למועצת חוף השרון!

סטנדאפ רודי סעדה

קימנו אירוע לצעירי שפיים בחליקס - רודי סעדה הגיע לעשות סטנדאפ והחבר'ה נהנו ממוחיתו וחומוס של יקי.

תודה לאורי גלעדי, נועם ניישול, נהר עינים, ספיר אלחנני ושי בן ידידיה על היוזמה הארגון ותפעול האירוע.

המשך הקיץ

המלחמה עם אירן עצרה מעט את הפעילות אבל חזרנו במלוא המרץ לעבוד על תוכניות לקיץ ולתחילת השנה.

ב-31.7 יש לנו הופעה של דנה ברגר בחליקס

ב-1.8 אירוע פארק המים המסורתי

ב-4.9 הופעה של יהודה עדר והלהקה בחדר האוכל - פרטים נוספים בקרוב

מועדון הזמר

מזכיר לכם שמועדון הזמר שלנו מתכנס אחת לחודש, ב-21.8 נקיים במועדון הזמר ערב שירי רחל שפירא לרגל הגעתה לגבורות.

המשך קיץ נעים לכולם!

אני רוצה להודות לכל מי שלקח חלק ותרם את חלקו כדי שיהיה אחרת"צ כיפי לפי מיטב המסורת: תודה רבה למילן הרן על כתיבת הטקס | תודה לצוות השוזרות המיונות: נעמה אקסלרוד, איה פרידמן, מיקה לנג חידו, תמי דור, מיקי עידוד, סיוון סגל דובסון, תרצה ניר והגר יחיאלי | תודה לעמית שירן וישי בינשטוק (תאוצה) על עמדות פעילות לילדים | תודה לברוך רוש על הפירות והתירס | תודה לצמד המנחים - עידן מלחי ונעם גוט | תודה למאירה קרול, יגאל ומיכאל מאלי וגינה סקר על הדרגת ריקוד הטנא המסורתי | תודה להרכב הביכורים בהופעת בכורה! תופים: אורי דור, בס: יואב שפירא גיטרות: מלודי שלו ומאיה ריף | נשפנים: יעלה לוי, הראל בראון ודניאל טל | זמרים: עלמה וייסמן, מיכל שאשא ותומר שנדואן אלון | תודה לעמית ריף המאסטרו שניצח על ההרכב! | ריקוד דור שני בהובלת רקפת אשוראל, לרקדניות המוכשרות: אורית

את תלכי בשדה

ציורים - חנה כהן "גלריית מגדל המים שפיים"

פתיחת התערוכה נדחתה עקב המלחה באירן, אבל בין שיגור לרגיעה הצלחנו לפתוח אפילו שתי פתיחות חגיגיות.

חנה חיה את נופי הארץ בכל נימי נפשה, והם באים לידי ביטוי בציוריה ובדברים שנשאה בפתיחה.

חדוות הצבע והאור

עבודותי בציור מאופיינות בסגנון המופשט. חכן נעשו בצבעי אקריליק על בד קנבס או בצבעי פסטל - שמן על נייר. האמנות והתרבות נטועות בי עוד מבית הוריי. בגיל מבוגר, יחסית, התחלתי ללמוד ציור, ובד בבד להרחיב את לימודי וידיעותי בתולדות האמנות.

תערוכת היחיד הראשונה שלי: "שומרים על הבית", עסקה הן בדימויים של הבית הפרטי והן בבית הלאומי.

לאחר כשלוש שנות עבודה על נושא זה, התגבש בי הרצון שנושא זה מוביל אותי לצייר שדות, אולי מן השאיפה למצוא בהם שלווה... אך גם כשציירתי שדות נותרו בתוכי כאב ובעגוע - רגשות חזקים שנימהלו בעבודותי עם הרבה יופי, אור, צבע ומקצב. את כל אלה מצאתי בנוף הישראלי ובכל עונות השנה.

אני מנסה לברוא טבע פרטי שלי בכל יצירה ויצירה. אני בונה רובד על רובד; שכבה על שכבה; חושפת ומסתירה לסירוגין. פעולות ציוריות אלה נרקמות על ידי במכוון כדי לנסות על הצופים בהן שלווה, רגיעה, חדוות אור וצבע יחד עם הרמוניה ואופטימיות.

הברוש הוא מוטיב חוזר בעבודותי ומשמש עבורי סמל לאדם ולהיאחזותו בקרקע. בניגוד לברוש, השדות הינם דימויים למרחבי הרגשות והתחושות.

נופי חול, חופים, שדות חיטה ויערות הם עבורי דימויים למחזוריות החיים והקיום בכלל יחד עם היותם מהווים סוג של הבטחה להמשכיות. תפישת עולמי האמנותי דוגלת בחופש שלא לעקוב אחר חוקים, אלא ליצור על פי דחף פנימי ובאומץ.

חנה כהן

את תלכי בשדה

ציורים - חנה כהן
"גלריית מגדל המים שפיים"

פתיחה חגיגית, 14.6.25, יום שבת ב-11:00, סיום 14.7.25

שעות הפתיחה: ימים שלישי וחמישי - 17:00-18:30 | תנח. 050-5530969 | 052-3408876 | 052-6033528 | איה. 050-5530969

טיול חברים לפארק הירקון ומרכז רבין "המוזיאון הישראלי"

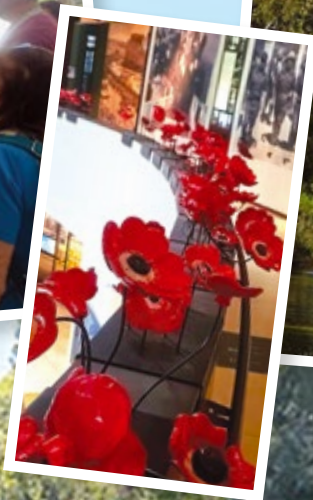
איה פרידמן ותמר חידו

ביום שני ה-2.7, יצאנו לפארק הירקון, קרוב לבית אבל רחוק מהעין. למדנו על תכנית השיקום הנרחבת לכל אגן הניקוז של גוש דן, כולל הירקון ונחל איילון הנשפך אליו, על בעלי החיים שחיים בהרמוניה מלאה עם האוכלוסיה שמבקרת בפארק.

הפארק כולל פינות נסתרות יפיפיות, משטחי משחקים לגדולים וקטנים וגם אזורים לאוכלוסיה רגישה ומוגבלת.

בחלק השני של היום ביקרנו במרכז לזכרו של יצחק רבין, או כמו שהוא נקרא "המוזיאון הישראלי". המוזיאון מספר את סיפורה של המדינה דרך תחנות חייו של יצחק רבין, ומהווה מרכז לפעילות רעיונית, דילמות ושונות בחברה הישראלית.

היה חמים, היה נעים, ובהחלט מומלץ לנסות מהמסכים בבית

מועדון יום א'

רוחה גיל ושושי רחנמל

התרשמונו מבחור צעיר מלא אנרגיה חיובית, המעמיק במה שהוא עושה.

לסיום שנת הפעילות שלנו נפגשנו במועדון לדברי סיכום וברכות. בתכנית ראינו גם "תמונות מהתערוכה" של בני ובנות המצווה. פגשנו את הצוות שארגן את התערוכה: **ענבר עדות, יפעת גולן וסמדר נוקד**. שמענו מהן על התהליך שעשו עם בני ובנות המצווה. היה מפגש מרגש מאוד, לראות את הסבים והסבתות של בנות ובני המצווה (רבים מהם כבר לא אתנו). בשבילנו זאת היתה נוסטלגיה מהנה, וחזות בעבודה החינוכית המדהימה שעשו. אנחנו יודעים להעריך את העבודה החינוכית שנעשתה. יש בה חיבור לשורשים, למשפחה, לקהילה ולשפיים. ככה יוצרים שייכות וגאווה המקום. ככה בונים זהות! זה מרגש כיון שזה נוגע בנימי הנפש. ועוד מילה טובה לארכיון שפיים: **לתמר שגיא, למוליק דור, ולחיה שילה**. הארכיון שלנו הוא ארכיון חי. לא רק דפים ותמונות. הוא משמש את הקהילה למבצעים שונים, לחגים ומיני מינים של רעיונות. על כך יש לנו מלוא ההערכה. אנשי הארכיון עבדו עם הילדים, באיתור תמונות מתאימות. השעה התארכה, וממש רצינו לשמוע עוד.

עוד נפגשנו עם **זהר בר קמה** - מומחית קלינית בכאב, מנהלת תחום כאב בבית חולים דנה איכילוב. זהר דיברה על כאב כרוני בילדים ובכלל. זהר סקרה בפנינו גישות טיפוליות והסיבה לכל טיפול וטיפול.

אנחנו יוצאים לפגרה בחודש אוגוסט החם והמהביל. נפגש שוב בתחילת ספטמבר. ההרצאות בימי רביעי מטעם המועצה האזורית, נמשכות גם באוגוסט.

למרות המצב הקשה בארץ, עקב המלחמה הנמשכת, אנו ממשיכים להיפגש כל שבוע. אך, כשנוספה המלחמה עם איראן, בהוראת פיקוד העורף, נאלצנו שלא להיפגש.

להלן סיכום המפגשים מגיליון ביטוינו הקודם:

ערכנו סיור בעיריית תל אביב יפו. את המפגש ארגנה יעל מור, אשר עובדת שנים רבות בעיריית תל אביב יפו. עלינו לגג העירייה לערוך תצפית על העיר - מראה מרשים ויפה. היה כיבוד עשיר, טעים וערוך יפה. נפגשנו עם ראש עיריית תל-אביב יפו, **רון חולדאי**, אשר סיפר על עשייתו ולבטיו. שמענו מפיה של **יעל מור** על עשייתה, רבת השנים בעירייה. זה המקום להודות ליעל על היוזמה שלה, ועל מאמציה המוצלחים להנעים את זמננו. אכן אכן, נהננו.

אורחנו במועדון את **ד"ר לאה שלף** - דיקן בית הספר לעבודה סוציאלית במכללת ספיר. נושא השיחה עם לאה נסב על הקשיים בשבי ואסטרטגיות ההתמודדות בשבי. ד"ר שלף קיבלה חלק מהחטופים שחזרו משבי החמס בעזה והעניקה להם טיפול נפשי ראשוני בחוכמה וברגישות. אשה מרשימה בעלות שעור קומה שהותירה עלינו רושם עז. היא תארה באוזנינו את חלק מהבעיות והקשיים של החוזרים מהשבי.

ארחנו את **שרה בלוז כרמי**, חברת שפיים, אשר שוחחה אתנו על דרכי יצירה. שרה בוגרת שנקר והיא אמנית מתחומים מגוונים. היא בחרה להראות לנו את שמלות הכלה שהיא מעצבת. היא תארה בפנינו את תהליך היצירה ומי הלקוחות שלה. אמנית במלוא מובן המילה!

ארחנו את **ענבר גבאי**: הנושא - הג'ודו, ההקרבה ויושר הלב.

יוצאים לנופש בציק הופמן

השנה עזב אותנו חבר יקר, שגם היה משתתף קבוע בפעילות המועדון וגם סיפר לנו על קורותיו במלחמת העולם השנייה ועל פעילותו בועדה הקובעת מי זכאי להיכלל בין חסידי אומות העולם. יהי זכרו של **יוסף (יוסיטו) שגיא** ז"ל, איתנו תמיד.

עם סיום השנה אני רוצה להודות לכן **רחל ושושי** על הפעילות והזמן שאתן מקדישות כדי שהמועדון יוכל לפעול. ולאחל לכן וגם לנו בריאות טובה והרבה כוח כדי שנוכל להמשיך ולהיפגש כאן במועדון. ובתקווה שעד המפגש הבא ועוד הרבה לפניו תסתיים המלחמה וכל החטופים ישובו הביתה בשלום.

זהו זה. עוד שנה עברה. כל כך הרבה השתנה כשמסביב מלחמה שאף פעם לא די לה. ויש מי שדואג שלא תלך למקום אחר.

כשכולנו דואגים וחרדים לחיילים ולחטופים, לקרובים אלינו ביותר ולכל השאר. טוב שיש אפילו לזמן קצר אפשרות לעזוב קצת. את טרדות היום ודאגותיו ולהתכנס כאן במועדון, קצת לקשקש, לשתות קפה ולבדוק מה טעים יותר, וופל לימון או ופל שוקולד ולשמוע הרצאה, על פי רוב מאוד מעניינת על שלל נושאים. מענין במיוחד ומשמח היה לשמוע את בנות ובני המשק ואת אלה שזה מקרוב הצטרפו אלינו לקהילה. נחמד ונעים היה לשמוע ולהכיר תחומי עיסוק שלא ידענו שקיימים כאן.

צילמה: שושי רוזנטל

סיכום שנת פעילות של מועדון יום א' של ותיקי שפיים

השנה שאנו מסכמים היום היתה שנה קשה, רצופה במלחמות מול חמס בעזה, מול חיזבאללה בלבנון, ולבסוף גם מול איראן האויב המסוכן ביותר שלנו. ליווינו בהרבה דאגה הן את החיילים והן את המפונים ובעיקר, דאגה לחטופים שעדיין במנהרות החמס בעזה. אנחנו מקווים ומייחלים לחזרת המהירה של כולם כולם מי לביתו ומי לקבר ישראל.

על אף האווירה הקשה, המשכנו בהתמדה להיפגש כל שבוע, למעט מספר פעמים מועט בהתאם להוראות פיקוד העורף. השתדלנו לממש את הרצון של כולנו להיפגש בנעימים ולספוג ידע ועניין, לצאת מהבית, ולפנות קצת מחשבה למשהו אחר.

בחלק מהשנה הצטרפו אלינו ותיקי כפר עזה, כאלה ששהו בבית המלון שלנו וגם כאלה שמצאו בית זמני בסביבה. שמחנו מאוד להשתתפותם. זכינו והם שיתפו אותנו מספר פעמים רב בחייהם לפני אסון המלחמה של ה-7.10.23, על הקורות אותם בזמן ההתקפה על כפר עזה, ומה שהם עברו וחוו, על כאבם ודאגתם. כאבנו איתם את כאבם. בהמשך השנה, חלק מהם עברו לרוחמה כמקום זמני, עד שיותר ויתאפשר להם לשוב לביתם בכפר עזה. חלקם, נשארו כרגע בשפיים, והם ממשיכים לשמחתנו לפקוד את המועדון שלנו.

אחת המטרות שהצבנו לעצמנו, היא לתת במה וחשיפה לעיסוקים השונים והמגוונים של חברינו הצעירים. זאת הזדמנות שלנו, בוגרי הדור השני בשפיים, להכיר אותם ואת עיסוקיהם / עשייתם, כמו גם שהם יכירו אותנו. ואכן, אנחנו פוגשים אותם ושומעים מהם על מחשבותיהם, על ההסתכלות שלהם על החיים ועל הערכים המנחים אותם. גם מעניין ויותר מכך - מרגש! המפגשים האלה חושפים בפנינו אוכלוסייה (דור המשך) מאוד איכותית וערכית בשפיים!

שמענו גם מספר מרצים מהחוג לשם גיוון ועניין, יצאנו מספר פעמים לשטח: לנעורים, לגינה הקהילתית (גינת סתיו), לפארק המים, למלון, ולעיריית תל אביב יפו לפגישה עם ראש העיר רון חולדאי.

חגגנו את חגי ישראל ביחד עם ותיקי כפר עזה! אנו רואות חשיבות רבה בעצם המפגשים בינינו, ביציאה מהבית, ובמפגשים בינינו, בידידות ובחברות. מחקרים שונים מצביעים על כך, שמפגשים חברתיים כאלה הינם ערובה לאריכות ימים.

אנן רואות בהשתתפות החברים / בהתאחדות,
להגיש כל שבוע לאומדון, סימן לצורך בהמשך הפעילות,
על כך, תודה אכולאם!

רחיה ושושית

ענבר גבאי, הג'ודו, ההקדבה ויושר הלב

קהילת שפיים מחלקת מילגות למצטינים בתחומים שונים. במסגרת זו קיבל **ענבר גבאי** מילגה על הצטינותו בענף הג'ודו. בתמורה לכך חייב כל אחד ממקבלי המילגות לתרום לקהילה, ענבר בחר לעשות זאת במועדון ותיקי שפיים שם סיפר את סיפורו כספורטאי מצטיין בתחום הג'ודו.

תומלל מהוידאו שצילם דודי נוקד על ידי זלמה פלג

ומקריבים המון מהגוף והנפש", אומר ענבר.

ענבר לקח חלק בתחרויות עולמיות, הוא התחרה באוקראינה בפסטיבל אולימפי עולמי לנוער והגיע לתחרות על מדליית הארד - אבל הפסיד. למרות הפסד האישי שלו שהיה כואב והאכזבה מההפסד, זו הייתה בשבילו חוויה מאד טובה כי מה שפיצה עליה הייתה ההצלחה בתחרות הקבוצתית בה הם הגיעו למקום השלישי.

לאחר מכן, הוא עובר ניתוח קשה בברכים והשיקום עורך כשנה שלמה.

בהמשך הדרך היו תחרויות בארץ וגם אחת בחו"ל חלקם הלכו טוב וחלקם פחות. בנתיים ענבר נכנס לכושר מדהים עם המשך התחרויות והאימונים, והוא בכושר, כוח וטכניקה, הכי טוב שהרגיש.

ענבר מתכוון לתחרות בחו"ל וגם למחנות אימונים ובהמשך גם לאלופות אירופה, ואז שבוע לפני הטיסה נפצע באימון וקורע את הצולבת בברך ימין.

"ג'ודו הוא ספורט מאד יצירתי שמחייב אותך להתמודד עם קשיים גדולים וכאב גדול. ספורטאים סובלים הרבה ומקריבים המון מהגוף והנפש"

אחר כך היו תחרויות גם בארץ וגם בחו"ל, הוא זכה במקום חמישי בפסטיבל האולימפי לנוער והיה גם במחנה אימונים ביפן.

את התקדמות הקריירה שלו עיכבו פציעות קשות שאחריהן היה גם שיקום ארוך. אחרי אחת מהן הייתה אליפות עולם והוא נשלח לתחרות אחרי שזמן רב לא התאמן. בתחרות זו הוא לא השיג מדליה.

"ג'ודו הוא ספורט מאד יצירתי שמחייב אותך להתמודד עם קשיים גדולים וכאב גדול. ספורטאים סובלים הרבה

ענבר הבן של **עינת תמרי** ואחיה של **תמי**, נכדם של **יעל ושואל תמרי** והנין של **צילה וישראל דורון** ממייסדי הקיבוץ.

ענבר התחיל לעסוק בג'ודו בגיל צעיר 7.5 והתקדם בו מהר מאד, עד היום, בו הוא מיצג את ישראל בתחרויות בינלאומיות.

בגיל 14 הוא כבר מתאמן בנבחרת ישראל ואחר כך מתקבל לפנימיה למחוננים בוינגייט, ומשם הדרך היתה פתוחה לתחרויות ברמה הארצית והבינלאומית.

בפנימיה סדר היום היה צפוף מאד השילוב בין לימודים ואימונים הוא מאד אינטנסיבי וכן היו אימונים מאד מגוונים כולל כושר והרמת משקלות - וכך היה סדר היום: אימוני בוקר, לימודים, ואז חזרה לאימונים עד הלילה.

בגיל 18 זוכה ענבר במקום הראשון באלופות ישראל ג'וניור (עד גיל 21), בתחרות לבני גילו וגם קיבל את התואר "ספורטאי מצטיין" שאיפשר לו לשרת בצבא ולהתאמן בעת ובעונה אחת.

כמה דברים שלא ידעתם על ענבר ועל ג'ודו

- 1 באחד הקרבות הוא חנק עד עילפון את מתחרו.
- 2 ג'ודו הוא ספורט יחידני ולכן אתה יכול להתחרות בחבר הכי טוב שלך. איתו התאמנת שנים.
- 3 החליפה של הג'ודו היא חלק מהקרב ולכן אוחזים בחליפה של המתחרה בקרב.
- 4 צעקה של שובר גבולות היא צעקה שצועק אחד המתחרים כדי לעודד את עצמו במצבי לחץ.
- 5 חוקי הג'ודו הם מאד ספציפיים ולכן, לא ברורים לכל אחד מהצופים.

ובתשובה לשאלה "מה גורם לך להמשיך בדרך הקשה הזאת אחרי כל הפציעות וההפסדים?" הוא עונה:

"הכל בא מהלב, מהרצון להיות מה שליבי אומר לי - ולכן אני לא מפחד מהפחד והכאב ואני מוכן לחוות אותם במלואם. אתה צריך להקשיב למה שליבך אומר לך" אומר ענבר.

ענבר הפתיע אותנו מאוד. פגשנו איש בוגר, רהוט בדבריו עם ביטחון עצמי. שקט אבל סמכותי, עמוק ורציני ביחס לעיסוק הספורטיבי שלו. פתוח ורגיש להציג בפנינו גם את החולשות וגם את הפגיעות. הג'ודו בשבילו אינו רק ספורט שבו צריך לנצח, אלא דרך חיים, שקשורה גם בערכים שהם אבני דרך לחיים שמהם נבנית אישיות המסוגלת להתמודד עם הקושי הגדול ביותר ובכל מימדי החיים.

סיכמה **ספי** ואמרה לענבר: "אתה גיבור אמיתי באופי שלך, אתה מתמודד ואתה מעז - על אף המחירים שאתה משלם".

**"הכל בא מהלב,
מהרצון להיות מה
שליבי אומר לי -
ולכן אני לא מפחד
מהפחד והכאב
ואני מוכן לחוות
אותם במלואם"**

איך מתמודדים עם מצבי לחץ, מהו חוסן אמיתי ומה זה אומץ לב. איך מתמודדים עם משברים ופגיעות, מה הם כאב וסבל ומה ההבדל ביניהם, מה המשמעות של משמעת, אומץ לב, אמונה בעצמך, ומה זה בדיוק להיות גבר. על כל השאלות האלה צריכים להיות מלווים באימון מנטלי ונפשי.

"ערכים זה אחד הדברים החשובים בספורט, אלה כלים שאיתם אתה חי" ענבר מדגיש.

השיקום לקח 14 חודשים ורק בשבועות האחרונים חזר לאימונים. בחודשים אלה גם עבר קורס בוינגייט לליווי אנשים שמתאמנים וגם מאמן כושר.

חשוב מאוד היה לענבר להודות ל**אימא עינת** ולסבים **שאל ויעל** - שהיו מאד מעורבים ומסורים ותמכו בו בהפסדים ובניצחונות, בגוף ובנפש. גם התמיכה הכלכלית הייתה מאד חשובה כי בארץ אין תמיכה לספורטאים עד שהם מגיעים לרמה גבוהה והתמיכה הנחוצה היא בעיקר בהסעות לאימונים ובטיסות לחו"ל שענבר היה צריך לממן בעצמו.

ההיבט המנטלי

בגיל מסוים כאשר הופכים למקצוענים ומתחרים בתחרויות גדולות, מתחילים גם לעבוד על ההבט המנטלי: איך מתמודדים עם פחדים, הפסדים, חששות וחוסר ביטחון - ומה הם עושים לדימוי העצמי, לאישיות ולאמונה בעצמך.

חדשות בית המלאכה הקהילתי שלנו

הוא בעצם כבר פועל, אמנם עדיין בשלבי הקמה,
ואתם, כולכם, ממש מוזמנים להצטרף!

יאל שפירא

◀ תשלום עבור חוגים, ערבי קונספט
וסדנאות - כל פעילות תתומחר
בנפרד.

אנו בימים אלה בעבודה על פורמט
הפעילות והתמחור, ונשמח לשיתופי
פעולה ורעיונות.

תאריכי מפתח

◀ **אירוע פתיחה חגיגי - יום שישי 8.8**
בשעות הצהריים

◀ **פתיחה רשמית - עם תחילת שנת
הלימודים הקרובה**

◀ **בקרוב ימי גיוס קהילתיים - לארגון
וסידור אחרונים של המרחב -
הצטרפו!**

תודה למתנדבים היקרים

אריאל גולן, יאיר גולדברג, אסף דויד,
חיים שירן, חיים גולדברג, קרני רשף,
שגיא אשל, אורי גלעדי, עומרי מזרחי,
איציק מוריה, גורדון, עמרי מזרחי,
מיכאל טרון.

תודה מיוחדת ל**סהר עינים** ול**חן פרג'ון**
על רוח גבית ממעכת החינוך - אתם
כולכם הלב של המלאכה. תודה ל**ליאור**
המזכיר שלנו על הרוח הגבית והלב
הפתוח.

פעילות קהילתית בבית המלאכה -
חוגים בהרשמה מוקדמת:

◀ **נגרות הורה-ילד**

◀ **נגרות למבוגרים**

◀ **"הנדי-מן" - תיקונים ותחזוקה לבית**

◀ **תפירה**

◀ **עבודה עם חוטי ברזל - עם יעקב
ארגנטרו**

◀ **סדנה פתוחה - מרחב עצמאי לעבודה
חופשית בליווי מתנדב-מפעיל.**

◀ **"מועדון בונים" - ביצוע פרויקטים
עבור מוסדות וחברי שפיים, בהזמנה
מראש.**

◀ **שירותים לקהילה - בנייה ותיקון של
ריהוט חוץ, פתרונות טכניים, הכשרות
שוונות.**

◀ **בעתיד - ערבי קהילה, הרצאות,
אירועי השראה ויצירה, ומרחב
טכנולוגי מתקדם.**

איך זה יתקצב?

מימון פעילות המקום יתבסס על:

◀ תשלום דמי חבר חודשיים למי
שמעוניין להצטרף למרחב הפעיל.

◀ הזמנת עבודות מבית המלאכה -
במחירים מוזלים לעומת השוק.

אני שמח לדווח, כאן בביטויינו האהוב,
על ההתקדמות בבניית הבית הזה, בית
ליצירה ולמפגש רב דורי קהילתי- בית
המלאכה שפיים (שם זמני בהחלט).

אנחנו כבר פועלים עם מערכת החינוך,
מתחילים לבנות מערך חוגים, ומתאגנים
על ההפעלה הנכונה והמדויקת ביותר
עבורנו - קהילת שפיים. בהפעלת מקום
כזה יש המון אופציות ודרכים, אנו
נתקדם צעד צעד ונלמד ונתקן תוך כדי
תנועה.

בינתיים, הפעילות מתרכזת בהכנת
המרחב, ברכישת ציוד בסיסי להתחלה,
בהקמה של הסדנאות ויצירת קשרים
והקשרים קהילתיים כהכנה לשלב הבא -
רישום המשתתפים ופתיחת מערכת
חוגים ושעות סדנאות פתוחות לקהל הרחב.
עיקר הפעילות במקום כרגע היא של
מערכת החינוך בשעות עבודה רבות של
גורדון בהכנות לקייטנת אילן, לפעילויות
הקיץ של מערכות החינוך שלנו.

**איך זה יעבוד?
מה בפועל הולך לקרות שם?**

פעילויות חינוכיות עם מערכת החינוך

נגרות, מסגרות, פיסול ועוד. פעילות
שכבר מתרחשת במערכת החינוך
ושעברה למיקומה החדש בבית המלאכה.

בנייה אישית ממני

אני גאה ונרגש להיות בלב העשייה הזו הקהילתית ויצירתית אחרי קריירה ארוכה בהקמה וטיפול של קהילות מחוץ לשפיים.

שמח על ההזדמנות והמפגש עם הקהילה ומבטיח לעשות כמיטב יכולתי להצלחת המקום. הצלחתו בריבוי המשתתפים, בגיוון הפעולות, במפגשים הרבים שנצליח לייצר בו - גם בין מערכות בקיבוץ וגם באופן מזדמן. הצלחתו בעומק האנושיות שנוכל לייצר בו. הצלחתו - הצלחתנו. בהצלחה לכולנו.

לכל שאלה, רציון או הצטרפות -
דברו איתנו. בואו לבנה יחד מקום
שהוא גם בית וגם מלאכה.

בשם הצות ועד העובדים וההנהלה,
יובל שפירא

ברוכים הבאים לעמוד הרשמי של: בית המלאכה הקהילתי בשפיים

כאן תמצאו עדכונים על חוגים,
סדנאות, שעות פתיחה, פרויקטים
קהילתיים והשראה ליצירה!

סרקו את הקוד,
הפעילו התראות
ושתפו חברים

אירוע פתיחה חגיגי
ביום שישי ה-
8.8.2025

רשמו ביומנים!

פינרת ההמלצות טיולים

יפו בלילות

נועם זיו

קשה לטייל בארצנו החמה בחודשי הקיץ, אבל חלופה מצוינת לטיולים ה"רגילים" היא טיולים בשעות הערב. אך פה - אליה וקוץ בה. רוב מסלולי הטיולים הרגליים אינם מותאמים להליכה בשעות החשכה. חלקם לא מאפשרים ליהנות מהנוף וחלקם פשוט מסוכנים.

יוצאת מן הכלל באופן מוחלט היא יפו העתיקה וסמטאותיה.

מי שתכנן וביצע את עבודת התאורה ביפו העתיקה עשה עבודה מצוינת.

החושך אינו מסתיר אלא עוטף את יפו בקסם מיוחד, והתאורה הרכה שתוכננה בקפידה מצליחה להדגיש את יופי המבנים, המדרכות והמדרגות מבלי לסנוור או להפריע בעין.

מסלול שעל המפה אורכו פחות מקילומטר, עשוי להימשך שעותיים וחצי מלאות וגדושות, ואף יותר מכך.

מה נמצא ביפו? עולם ומלואו

נתחיל בחזית כנסיית פטרוס הקדוש הקתולית בחלקה המזרחי של כיכר קדומים. יפו קדושה לנצרות בזכות פטרוס, הוא שמעון בן יוחנן, שעל פי המסורת הנוצרית היה זקן תלמידיו של ישו. על פי המסורת, מגיע פטרוס ליפו ומתארח בביתו של שמעון הבורסקאי. שם הוא ישן וחולם על סדין היורד משמים ובו פגרי חיות טמאות, ובת קול אלוהית מורה לו לאכול מהן. פטרוס,

יש בו לא מעט מדרגות, גם עולות וגם יורדות.

לבאים ברכב פרטי, כדאי לחנות בחניון הצורפים או בחניוני שוק הפשפשים.

יש להצטייד בנעלי הליכה נוחות כי אבני המדרכות עלולות להיות חלקלקות, וכדאי להתחיל את הסיור כרבע שעה לפני השקיעה.

המקום פתוח בחינם בכל ימי השבוע, אז קחו בקבוק מים וצאו לערב של קסם,

כי אין כמו יפו בלילות!

יצחק, וכיבוש יריחו על ידי יהושע בן נון. נערוך תצפית על תל אביב ונזהה את מגדל שלום בתחילת שדרות רוטשילד, היכן שנוסדה אחוזת בית ע"י 66 המשפחות שהגיעו מיפו, והפכה לתל אביב.

משם, בדרכנו חזרה לנקודת ההתחלה, נחצה את "גשר המשאלות", נחפש את סמל המזל הפרטי של כל אחד מאיתנו, ונבקש משאלה.

החיסרון הבולט היחיד בטיול ביפו הוא שאינו נגיש לנכים ולמתקשים בהליכה. אמנם, מסלול ההליכה אינו ארוך אך

שהיה יהודי מאמין, מסרב, אך בת הקול מצווה עליו לעשות זאת. זהו אירוע מכונן בנצרות, שכן הוא מסמל את שינוי הכיוון של הנוצרים לאכילת אוכל לא כשר.

מחזית הכנסייה נצמד במשעול היפהפה שמצידה הצפוני ונחלף על דלת בחומת הכנסייה, היא הכניסה לשגרירות הוותיקן בישראל.

נמשיך לאורך הרחוב הצר, נעבור את הכנסייה היוונית אורתודוקסית שבאופן חריג משמשת גם את הקהילה הפרובוסלבית הרוסית, ונגיע לגרם המדרגות המטפס אל עבר המבנה שעל פי המסורת היה ביתו של שמעון הבורסקאי, זה מסיפור חלומו של פטרוס.

משם נמשיך ונעלה לכיכר קדומים, וליד פסלו של נפוליאון נצפה אל עבר שכונת גבעת אנדרומדה היוקרתית. נפוליאון ביקר ביפו פעמיים במהלך מסעו בארץ ישראל בשנת 1799, וסיפורים רבים, חלקם מסמרי שיער, נקשרו לביקוריו אלו.

נמשיך אל עבר הכניסה לסמטת מזל דגים. נעבור מול מוזיאון אילנה גור, אומנית רב תחומית שהמוזיאון הוא גם ביתה, ושחגגה לא מכבר את יום הולדתה ה-89.

בהמשך הרחוב נחלף על פני תיאטרון הסמטה המיתולוגי הוותיק, ונרד במדרגות מהסמטה למפלס התחתון, שם נפגוש את מוזיאון אורי גלר (המומלץ מאוד, בתיאום מוקדם).

לאורך הסמטה נראה גלריות לאומנות, מועדונים קטנים ואף דירות מגורים מעוצבות, ובסופה נפגוש את פסל עץ התפוז התלוי של הפסל רן מורין.

נצא מסבך הסמטאות אל עבר גן הפסגה המטופח שבמרכזו "שער רעמסס", שריד משוחזר מזמן השלטון המצרי בכנען בתקופת הברונזה.

נמשיך צפונה ונעפיל אל ראש הגבעה, הנקודה הגבוהה ביותר ביפו, אל פסל "שער האמונה" של דניאל כפרי. הפסל, המעוצב כשער, מציג שלושה עמודים ובהם תיאור של חלום יעקב, עקדת

משתקרים מצה"ל

שלו כהן עדות

תומר תדמור

עילי קורן

עלמה גולן

התאזרחות
נעימה!

נהר צנולסון

עדי נחושתי

מתגייסים לצה"ל

מאחלים לכם
שירות מוצלח
ומשמעותי!

נדב סימון

שחר זין

מזל טוב!

מזל טוב
לגיא שפירא ואביב שני
להולדת הבת

הללי

אחות לנורי
לסבים שרון סמור
ודע שפירא
ולכל המשפחה
ברכות חמות

לבר ורואי זילברמן
להולדת הבן הבכור

כרמל

לסבים רונית ואלקנה
זילברמן
ולכל המשפחה
ברכות חמות

לנועם ודדור שילר
הולדת הבן הבכור

תומר

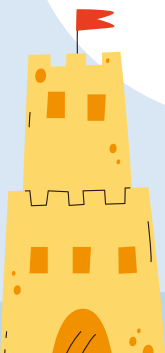
לסבתא אורית רם שילר
ולכל המשפחה
ברכות חמות

למעין ושחר פוטש
להולדת הבן

איל

אח לעופרי
לסבים יעל ואלון
לסבים הגדולים תמר ויונתן
ולכל המשפחה
ברכות חמות

לקרן ומתן הראל
להולדת הבת הבכורה

רוני

לסבים שרה ודני הראל
ולכל המשפחה
ברכות חמות

מפגש קבוצות "חבצלת" ו"איתן"

7.6.25

עברו 56 שנים מאז סיימה הכיתה
המסותפת של בני/ות המסק - קבוצת
"חבצלת" וחברת הנוער "איתן" את כתה
י"ב בשפיים.

מסורת היא בשפיים לאחד את חברות
הנוער עם כיתות בית הספר הקיבוצי,
והפלישה המחודשת העלתה זיכרונות
מסותפים והתרששות הייתה רבה.

הנערים והנערות שהפכו לבוגרים וכבר
סבים וסבתות, חזרו לזיכרונות נעורים ובמקום
לאחר נזכרו, ספרו וסיכחו פרקי חיים.

אנחנו, המחנכים שמענו דברי תודה
והערכה לא רק לנו אלא לכל חברי שפיים,
ואנו יכולים לאמר: "עמלנו לא היה לשווא".

תמר שפיא

מחנכת קבוצת חבצלת

קבוצת חבצלת היום. מימין לשמאל: רחל ארליך, בטי לוי, המטפלת עופרה גלעדי, לאה רבה, רותי יעקובי, אורה לוי ויטנראוב, חיה קלופט, שיינה לוט, דליה גורטנברג. מלפנים: המורה תמר שפיא, רוחה גולדשטיין, איילה אמן ומוישה ירקוני.

קבוצת איתן. יושבת שלישית מימין - רותי דורון המטפלת.
עומד שישי מימין - המורה יפתח גלעדי ז"ל

יקרות ויקרים בני איתן ובני זאמ,

דפדוף בסולמ הגלים, מצביע על מרווח שנים רב בו
לא התראנו.

אני חשה התרגשות עצומה, וכל כך מודה על היוזמה.
תמונות רבות מחיטות על היותכם כה צעירים ועתה
בהגרותכם, בעלי משפחה ושיבה זורקת בשערכם.

הסיפור החל כאשר בהשתחררי מהצבא, נקראתי
למזכירות לשיחה, בה הוברר כי הוחלט שאהיה מלווה
של קבוצת נוער צעיר, בעוד שאני הייתי "צעירה" גם כן.

מאוד חששתי מהמשימה שלפני, מה עוד שלא הוכשרתי
לכך. במהט לאחר הייתה זו עבודת חוויה מאתגרת
ומאוד מעשירה.

סיפורי חייכם והמפגש עם משפחותיכם, לימדוני פרק
בחיים. הייתה זו תקופה נהדרת ולעיתים לא קלה.

גיל ההתבגרות ומשברו, וכן עבודתם צורת חיים חדשה
ולא תמיד קלה. ועם הכול הייתם חברה מאוד מיוחדת
ואהובה. השתלבתם במשפחות המאמצות, ונרקחו יחסים
מאוד חמים.

בתום ארבע שנים, פרשתם כנפיים, וכל אחד ואחת מצא
את דרכו במרוץ החיים. פה ושם נשמרו קשרים שאף הם
פחתו עם השנים.

בכל מפגש התרגשתי, ביוצאי שדרככם מנותבת היטה.
זהו שחר מתמלא ומרגש על ההשקפה.

חברת "איתן" נחשבה לאיכותית והותירה חותם בשפיים.

לראותכם היום זוהי מתנה ענקית, לשני הצדדים. היו
ברוכים בריאים ומאושרים ודעו שתמיד אשמח לשמוע מכל
אחד ואחת מכם.

אוהבת אתכם, רותי דורון

לזכרה של אירית רגב ז"ל

אירית - נשלה

אחרי שהתגרשו הוא עלה ארצה. לימים, אשתו לשעבר, פנתה אל ארתור בבקשה מפתיעה. יש לה בן מנישואים שניים והם לא מסתדרים. האם ארתור ואירית יהיו מוכנים לאמצו בביתם? התשובה היתה חיובית ואכן הוא חי אצלם עד לבגרותו והיה להם כבן.

רק אחרי שאירית נפטרה נודע לנו שבימים היווה מקום מפגש מאוד חופשי לבני נוער בהבונים.

ראינו לאורך השנים את החברויות המאוד אמיצות שהיו לאירית וארתור. ראינו את ההתגייסות של החברות לעזרה בהגעה לטיפולים האין-סופיים במחלת הסרטן. וראינו את האופטימיות, הצחוק והכיף שבחברויות האלה. במקרה של ארתור, זה היה מלווה בהרבה מוזיקה.

כאשר התגלתה אצל אחינו אהרון מחלת האלצהיימר, אירית היתה שם בשבילו לעזרה אין קץ! בין טיפולי מחלתה הבלתי נגמרים, תמיד בשעת הצורך היא התייצבה לעזרתו העיקר שיזכה לטיפול המיטבי.

אפילו לקראת הסוף הנשמה גברה על כל הקשיים. אחד הנכדים נקלע לבעיות והוא רצה להתרחק מהבית. כמובן אירית התגייסה והוא שהה אתה עד ליום מותה. וכמו עם החברים גם כאן לפעמים לא ידעת מי עוזר למי וכמה.

אירית היתה אישה עם לב ענק, חזקה ואמיצה, קשובה לצרכים של כל כך הרבה אנשים. נזכור אותה באהבה.

נשמה...

אלום גבירך ורחל גיל - הצופים

יצחק גבירך, אהרון, סוניה, אירית ודני רגב

כשמספרים את סיפור חייה של **אירית**, אפשר לספר את סיפור המסגרת של תחנות חייה ואפשר לספר על מי שהייתה. במקרה של אירית הסיפור החשוב והמשמעותי הוא לא תחנות חייה, אלא מי שהיתה. אירית הגיעה לשפיים כילדה בת ארבע עם אמה **סוניה** מקיבוץ יראון. היא נקלטה בבית הילדים עם בני גילה. לימים סוניה ואחינו **אהרון** התחתנו ואירית כמובן הפכה לבת משפחה. מאוחר יותר אהרון אימץ חוקית את אירית כבת לכל דבר. נולדו האחים **דני רגב ואיריס**.

לאחר שסיימה את הצבא, אירית עבדה בבית המרגוע (לימים המלון) לאחר זמן היא הלכה לשנה שלישית לקיבוץ גלגל שבגדה המערבית. שם הכירה את **ארתור**. כעבור זמן מה התחתנו והביאו שלושה ילדים: **אוהד, אורן ואורטל**. בשלב מסוים הם עברו למושב השיתופי, הבונים, שם היו כבר מקודם אהרון וסוניה. אירית עבדה במגוון מקומות, תמיד במקום של נתינה.

בשלב מסוים תקפה אותה מחלת הסרטן. התחיל מאבק ארוך שנים במחלה הממארת. המדהים היה שבשיחותנו לאורך השנים, תמיד היתה אופטימיות בלתי נילאת, מלאת הומור ותקווה.

עבורנו זה סיפור המסגרת. הסיפור החשוב יותר, הוא סיפור הנשמה. היו מקרים שבכלל לא ידענו על סיפור הנשמה. זה נודע לנו הרבה אחרי שהדברים קרו.

כך למשל, רק אחרי שארתור נפטר נודע לנו הסיפור הבא: מסתבר שארתור היה נשוי לאשה בארה"ב.

הכיתה של אירית - שהגיעה להפרד.

הכיתה של אירית: עופר, רוביק גוט, איציק קולשטרן, יהודה דורון ז"ל, ברוך קלר ז"ל, קרסל לוין ז"ל, יוסי בילי, קובי אנקר, מיכה עדות. יושבות: תמר חידו, חיה קרפ, נסיה זליקובסקי גליי ז"ל ואירית רגב ז"ל

מס'בת קה"ץ בפארק המים

שישי

1.8

17:30
עד 20:30

פארק המים יהיה פתוח על כל מתקניו ומזנוניו
עבוד קהילת שפיים וכפר עזה

האירוע עבוד חברי שפיים, חברי כפר עזה וילדי מערכת החינוך